

VİRÜSLE MÜCADELE İÇİN

SERMAYEDEN AL EMEKÇİYE VER!

Sabancı Holding velayahı Hacı Ömer'in "evde kal" uyarısı yapan takipçisine "Sakin ol şampiyon evdeyiz" yanıtı tepki topladı. İşçilerle patronlar aynı gemide değildir.

Marketlerde asgari ücretle çalışmak zorunda olan işçiler, salgınla savaşıyor sağlık emekçileri ve işe gitmek zorundaki milyonlarca insan için acil önlemler alınmıyor.

- ▶ Patronlara salgın vergisi konulsun.
- ▶ Özel hastaneler kamulaştırılsın.
- ▶ Kiralar ve diğer faturalar salgın geçene kadar dondurulsun.
- ▶ Zorunlu olmayan alanlarda çalışan tüm işçilere ücretli izin; Tüm işyerlerinde iş güvenliği!
- ▶ İşsizlik fonuna dokunma! İşsizlik Fonu işsizlere verilsin! Her işsizi işsizlik maaşı bağlansın.
- ▶ Hükümetin tedbir paketi geri çekilsin! Kaynaklar inşaatçılara, otel sahiplerine, havayolu şirketlerine değil sağlığa ve sosyal güvenliğe aktarılmalı.
- ▶ Sağlık personeline her ay iki maaş verilmeli.
- ▶ Batma tehlikesi yaşayan küçük işletmelerde çalışan işçilerin maaşları Hazine, Maliye Bakanlıkları ve İller İdaresi tarafından ödenmeli.
- ▶ Göçmenlere her yerde ücretsiz sağlık hizmetine erişim hakkı!
- ▶ 65+ bireylere baskıya, eziyete son! Kâr değil toplumsal dayanışma için çalışan sosyal güvenlik sistemi istiyoruz.

GÖSTERİŞÇİ VE İNSANLIK
DÜŞMANI BİR KURUM: NATO

YILDIZ ÖNEN YAZDI

sayfa 3

LİDERLER KAPİTALİZMİ İYİLEŞTİRMEK
İSTİYOR

ALEX CALLINICOS YAZDI

sayfa 3

EVDE KAL: YA KALDIĞIMIZ EV
TEHLİKELİYSE?

MELTEM ORAL YAZDI

sayfa 11

AKP LİDERLİĞİNİN GERÇEKLERLE BAĞI KOPMUŞ DURUMDA

AKP liderliğinin salgınla mücadele için açıkladığı paket evlere şenlikti. Pakette halk sağlığına dair hiçbir şey yoktu. Otelcileri, inşaatçıları, uçak şirketlerini koruyan maddeler vardı.

Böyle bir garipliği sunan hükümetin salığına karşı kapsamlı bir mücadeleyle hiçbir ilgisi olamaz.

Kaldı ki gözlerden uzak olduğu düşünülen bazı gelişmeler de bunu doğruluyor. Emekçiler salgından korunmaya, canını kurtarmaya, sağlık çalışanları kahramanca mücadeleyle halk sağlığını korumaya çalışırken, hükümet, önce Resmi Gazete'de yayımlanan "Korunan Alanların Tespit, Tescil ve Onayına İlişkin Usul ve Esaslara Dair Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik" ile koruma altındaki doğal alanlar ticarete ve yerleşime açıldı.

Öte yandan yine emekçiler salgınla başetmeye çalışırken Ulaştırma Bakanlığı tarihi Odabaşı ve Dursunbey köprülerini Kanal İstanbul projesi kapsamında taşıma ihalesine çıkarmaya karar verdi.

Salgının en kritik günlerinde hükümetin ilgi alanlarının neoliberal politikalar, uygulamalar, doğanın yıkımı, ticaret ve inşaat olması tarihe çok çarpıcı kayıtlar olarak geçti.

Gaspçı, tecavüzcüleri tahliye etmeyi ama siyasi tutsakları "terörist" olarak kodlayıp tahliye kapsamı dılında tutmayı hedefleyen infaz indirimiyle ilgili düzenlemeleri içeren 3'üncü Yargı Paketi bir başka görülmemiş adaletsizlik örneği olarak öne çıkıyor.

Böyle gelişmelerin kavranmadığını düşünmeleri ise hükümetin en büyük hatası.

Gölcük depremini fırsat bilerek Mezarda Emeklilik Yasası'nı çıkartanlar da benzer bir vurdumduymazlığa sahipti.

Sonucu biliyoruz.

Salgın ve sağcılık elele

Salgın gibi beklenmedik durumlar sadece bir şok dalgası yaratmakla kalmıyor, sağcı fikirler de bu şok dalgalarının üzerinde sörf yapıyor. Bugünlerde Türkiye'de 65 yaşın üzerinde olanlara yönelik tutum bu sağcı-lümpen fikirlerin en önünde görünüyor.

65 yaşın üzerinde olan insanların sokağa çıkmasını yasaklamak, yaşlı insanlara yönelik bir linç kampanyasını da gündeme getirdi. Üstelik virüsü yaşlı insanların yaydığı yönünde bir algı da bu yasakla güçlendi. Oysa virüs yaşlılar tarafından yayılmıyor. Virüs, yaşlıları daha ağır bir şekilde etkiliyor, o kadar. Ama yaşlıları

korumanın yolu ne Ankara Büyükşehir Belediyesi'nin yaptığı gibi 65 yaş üstündeki insanların ücretsiz sehayat hakkını gasp etmektir ne de hükümetin ilan ettiği sokağa çıkma yasağıdır.

Salgının küresel etkisi, küresel kapitalizm insanı ve yaşamı değil kâr merkeze alan yapısıdır. Türkiye'de de salgının nedeni yaşlılar değil, Türkiye kapitalizmi ve sağcı hükümetin sermaye yanlısı tutumudur.

Bir başka yanlış fikir ise sokağa çıkma yasağının ilan edilmesi çağrısıdır. Bu da tek salgını sokaklarda gezen insanların sorumsuzluğuna indirgeyen ve devletin bu sorumsuzlara haddini bildirmesini isteyen bir yaklaşım. Dünya Sağlık Örgütü, sokağa çıkma yasaklarının sağlık alanında özelleştirmeler nedeniyle çöken sağlık sisteminin yarattığı sorunları çözme ihtimali taşımadığını net bir şekilde söylüyor. İnsanlar evde oturabilir. Evde oturması-

nın koşulları sağlanmalı önce. Evde kalmanın koşullarının sağlanması, siyasal ve toplumsal bir süreçtir ve ekonomik öncelikler tarafından belirlenir. Hükümet 100 milyar TL'lik paketin 92 milyarını sermaye akıtınca insanların evde kalmasının hiçbir koşulu kalmıyor. Hem tüm kaynaklar sermayeye akıtılacak hem sokağa çıkma yasağı uygulanacak! İnsanların ahngi evlerde, hangi koşullarda, hangi ekonomik zorluklarla mücadele ettiğini düşünmeden yapılan bu öneri salgına karşı mücadele değil, insanları hastalığa, sokakları ordu ve polise teslim etme önerisidir.

Üçüncü üzerinde durulması gereken yeniden, hepimizin 'aynı gemide' olduğunu dile getiren sağcı fikir. Her ekonomik krizde, her doğal felakette bu fikir dile getirilir. Neysa ki Türkiye egemen sınıfının en köklü parçalarından birisinin, Sabancı ailesinin elemanlarından birisi gösteriş merakını yenemedi de burjuvalarla yoksulların aynı gemide olduğu yalanı teşhir oldu. Bu Sabancı, yalısın "bahçesinde" ve tabii denize sıfır manzaar eşliğinde antrenman yaparken, kendisine "sokağa çıkmamak lazım" diyenlere, "Sakin ol champ...evdeyim" yanıtını verdi sosyal medya hesabından. Burjuva evlerinin ihtişamı aynı gemideyiz diyenlerin yalan söylediğini gösteriyor. Aynı gemide, aynı evlerde değiliz! aynı maaşları almıyoruz, aynı yemekleri yemiyoruz, aynı öğün sayısında değil yediğimiz yemekler, aynı sağlık güvencelerine sahip değiliz, salgından aynı şekilde korunamıyoruz, denize sıfır evlerde spor yapıp keyif süremiyoruz hepimiz, birilerimiz burjuva. Zengin. Ezici çoğunluğumuz işçi ve yoksul. Aynı gemide olduğumuzu söyleyenler bu gerçekleri gizlemeye ve işçileri kandırmaya çalışıyor.

ADALETSİZ AFFA HAYIR!

AKP'nin partilerin görüşüne sunduğu yeni infaz paketi taslağında, kapsam dışında bırakılan suçlar dışında cezaevinde kalma sürelerinin yarıya inmesi öngörülüyor

■ Osman Kavala, Selahattin Demirtaş, Ahmet Altan ve benzeri durumdaki tutuklu ve hükümlüler kapsam dışı bırakılıyor.

■ Terör, çete, kasten öldürme suçlarının kapsam dışında bırakılması teklif ediliyor.

■ Hasta ve yaşlı mahkûma hemen tahliye, çocuklu kadınlara ve çocuklara erken tahliye planlanıyor.

■ Denetimli serbestlik sürelerinde değişikliklerle "örtülü af" niteliğinde düzenleme geliyor.

■ Tasarıya göre her ceza alan hapis yatacak.

■ Tacizci, çocuk istismarcısı serbest kalacak.

PUAN MERKEZLİ DEĞİL, ÖĞRENCİ MERKEZLİ EĞİTİM

Okulların zorunlu olarak tatil edilmesiyle Milli Eğitim Bakanlığı tarafından Eğitim Bilişim Ağı (EBA) üzerinden uzaktan eğitim uygulaması başlatıldı. Öğrenciler EBA'yı televizyon ve internet üzerinden kullanacak.

Dünyada 1 milyara yakın öğrencinin Coronavirüs nedeniyle okula gitmediği ve bu sayının giderek artabileceği söyleniyor. Uzaktan eğitimin, yüzyüze yapılan, öğretmen rehberliği gerektiren bir eğitimin yerini tutmayacağı ortada. Sadece çocuğun okuldan uzaklaşmasının, motivasyonunun düşmesinin önüne geçilmesi ve eğitim ihtiyacını karşılamaktan çok öğrencilerin endişelerini azaltacak, aileleri rahatlatacak çözümler öngörüyor.

Ancak 18 milyon öğrenci ve 1 milyon öğretmen okullar kapandığından beri buna odaklanmış durumda. Her öğrencinin bu uygulamayı kullanabilmesi bu ekonomik koşullar altında mümkün değil. Her evde tablet, bilgisayar, internete erişimeme bir eşitsizliği beraberinde getiriyor. Özel okulların kendi eğitim içeriklerini hazırlayıp ayrı bir programla kendi öğrencilerine sunması da, bu eşitsizliği derinleştiriyor.

LGS, LYS gibi sınavlara girecek olan öğrencilerde 'Sisteme girebilecek miyim, konuları takip edebilecek miyim, sınavlarda çıkacak sorular bu konulardan mı çıkacak, an-

layamadığım yerleri nasıl sorarım?' şeklinde kaygılara yol açıyor.

EBA bütün öğretmenler tarafından aktif kullanılan bir uygulama değil. Bu uygulamanın eğitimi bütün öğretmenlere verilmedi. Özellikle teknolojiyi kullanmakta zorlanan daha yaşlı öğretmenlerde sıkıntıya ve dışlanmaya sebep oluyor. Okul yöneticilerin öğretmenleri sık sık EBA üzerinden giriş yapmaya zorlaması, sürekli denetlemesi, ayrıca EBA'da yer alan giriş sıklığına ve ders içeriği yüklemeye yönelik puanlama ve okul sırasını gösterme sistemi, dayanışmanın çok daha önemli olduğunun vurgulandığı böyle bir dönemde öğretmenler arasında rekabete yol açıyor.

Okulların ne zaman açılacağı belli değil. Uzaktan eğitim bir süre devam edecek gibi gözüküyor. MEB, alma imkanı olmayan öğrencilere uzaktan eğitim olanaklarına ulaşabilmesi, bütün öğrencilerin eşit ve parasız bir eğitimden yararlanabilmesi için bu donanımları sağlamalı. EBA'ya erişimdeki sıkıntılar giderilmeli; şimdiden kilitlenip hata veren sistemin altyapısı güçlendirilmeli. Öğretmenler bu konuda desteklenmeli ve bilgilendirilmeli. Puan merkezli değil, öğrenci merkezli bir uzaktan eğitimin önü açılmalı.

Ebru, Eğitim-Sen, İstanbul

VURDUMDUYMAZ SAĞCILARA GÜVENİP, BİZLERİ KORUYABİLECEKLERİNİ VARSAYMAK HATA OLUR

Sağlık sistemleri salgınla çöktü

ALEX CALLINICOS

Covid-19 krizi daha şimdiden iki mühim şeyi ortaya serdi.

İlki şu; gelecek çoktan geldi.

Körlemesine sürdürülen sermaye birikiminin, üzerimize eninde sonunda dehşet verici bir musibet salıvereceği uzun yıllardır dile getirilmekteydi zaten. Önce Avustralya yangınları, ardından koronavirüs salgını... Yıkım başladı.

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca, on binlerce üniversite emekçisinin katılımıyla süregelen bir greve iştirak ediyordum ki Covid-19'un yol açtığı bu kaos yüzünden hepimiz tekrar işlerimizin başına dönmeye başladık. Üniversite ve Kolej Çalışanları Sendikası'nın ücretler ve emekli aylıklarının iyileştirilmesi, geçici işçi istihdamının azaltılması taleplerine şimdi bir yenisi eklendi; kolejler ve üniversitelerin derhal tatil edilmesi. Artık işler böyle yürüyecek: Mücadelelerimiz bu yıkımdan bağımsız değil.

İkinci ise, aşırı sağın yönetimi ele geçirdiği birçok ülkede felaketin daha da büyümüş olması. Başlı başına Donald Trump ve Boris Johnson çektir.

Covid-19'un, fabrika çiftçiliği denilen şeyin istenmeyen sonuçlarından biri olabileceği anlaşılıyor. Etik açıdan değerlendirildiğinde, doğanın pervasızca tahrip edilmesinin sorumluluğu kapitalizme ait olmalıdır. Ne var ki geçtiğimiz birkaç haftada tanık olunan sermaye piyasaları paniği, patronların boş yere korkmadıklarını; küresel ekonominin [pandemi yüzünden] bozguna uğrayacağını gösterdi.

Satın alınmaya dünden razı olan aşırı sağcı siyasetçiler ise her şeyi daha da içinden çıkılmaz bir duruma sürüklüyor. Müdahaleleri önemli ölçüde farklı görünse de, bu, ikisinin de (Trump ve Johnson) berbat olduğu gerçeğini değiştirmez.

Trump'ın derdi borsayı canlandırmak, böylece her şeyin yolunda gittiğine dair bir izlenim yaratmaktı ki önümüzdeki Kasım'da başkanlık tacını koruyabilirdi. Beklenebileceği üzere, Covid-19'un Demokratlar tarafından 'uydurulduğunu' dile getirip konuyu önemsizleştirmeye girişti. Federal hükümet, koronavirüs için denenecek ilaçların ilk üretim sürecini de yönetemeyince her şeyi eline yüzüne bulaştırmış oldu.

Covid-19, Amerikan toplumunu kasıp kavuracak gibi görünüyor.

Trump mucbir sebeplerle hız kesip U-dönüşü yaptı. Ancak bu esnada, virüsün yayılmasını önlemeyi bahane ederek, küresel sermaye akışını durdurmak adına seyahat yasağı

uygulamasını başlattı. Sonuçta, üzerinde pek düşünülmemiş olan bu teşebbüsün de nafile bir çaba olduğu anlaşıldı.

Johnson ise biraz daha makul bir yüzleşme yolunu tercih ediyordu. New York Times'ın manşetten duyurduğu şekliyle özetleyecek olursak; "Britanya Şimdilik Halkını Değil, Ekonomisini Koruyor". İşin doğrusu, böylesi daha da beter.

Testler

Şansölye Rishi Sunak, işletmelerin Covid-19 krizini atlatabilmesi için ekonomiye para akıtmaya adanırken, hükümet ise nüfusun yüzde 60'ının enfekte olacağını bildiği halde testlerin yaygınlaştırılmasından imtina ediyordu.

Destekçileri ise, yeterli sayıda insanın virüsü kapıp topluca bağışıklık geliştirmesine ve böylece sonraki dalgada karşılaşılacak yeni virüse karşı da bağışıklı olabileceği varsayımına dayanan "sürü bağışıklığı" stratejisini "bilimsel kanıtlara" dayandığını savunarak aklamaya çalıştı. Oysa ortada bir kanıt yoktu. Covid-19, koronavirüslerin yeni bir varyantı ve Rob Wallace'ın Big Farms Make Big Flu (Büyük Çiftlikler, Büyük Gripler Yaratır) adlı kitabında influenza örneğiyle gösterdiği üzere; virüs, kendisini öngörülemeden biyolojik boyutlara zıplatacak bir mutasyon becerisine sahip olduğunu sergilediğinde herkesi hayrete düşürmüştü.

Nüfusun virüse maruz bırakıldığında topluca bağışıklık geçireceği iddiası yalnızca varsayımlara dayanıyor. Hükümetin bu stratejisini beslemek adına referans olarak gösterilen çalışma, enfeksiyon hastalıkları uzmanı Adam Kucharski'nin yaptığı bir modellemeydi. Fakat Kucharski bundan duyduğu endişeyi dile getirdiği bir tweet paylaştı; "Birleşik Krallığın Covid-19 stratejisi olarak 'sürü bağışıklığı'nı' tercih etmiş olmasından son derece rahatsızım."

Daha da kötüsü, Johnson ve Cummings'in insanların (ve bilhassa da risk grubunda bulunan yaşlıların) hayatı üzerine kumar oynamış olmaları. Virüsün çığırından çıkmasına izin vermek, 60 yaş ve üstünü feda etmek ve Ulusal Sağlık Sistemi'ni (NHS) kılınma noktasına dek germenin onları kurtarabileceği üzerine bahse girmek anlamına geliyor.

Hülasa, Johnson'ın insanlara "sevdiikleri kişileri" kaybedebilecekleri konusunda uyarıda bulunmasına da şaşmamak gerek.

Bu vurdumduymaz sağcılara güvenip, bizleri koruyabileceklerini varsaymak hata olur.

İngiltere'de yayınlanan Socialist Worker gazetesinden Tuna Emren çevirdi

BARIŞTAN YANA
Yıldız Önen

GÖSTERİŞÇİ VE İNSANLIK DÜŞMANI BİR KURUM: NATO

Tüm dünya salgınla boğuşuyor. 340 binden fazla insan aynı salgının pençesinde, 14 binden fazla insan öldü. İnsanlar kaygılı, insanlar paniğe ha kapıldı ha kapılacak, salgınla nasıl baş edileceği konusunda karmakarışık fikirler var. Tüm dünyada sağlık çalışanları kahramanca bir mücadele veriyor. İnsanlık tek bir noktaya, salgınla mücadeleye odaklanmışken, NATO, Rusya sınırına asker yığıp geniş çaplı bir tatbikat yapmaya hazırlanıyor.

Bizler can derdindeyken kasap et derdinde!

Avrupa halkları salgında en büyük kaybı yaşıyorlar. İtalya'da her gün yüzlerce insan Covid-19 nedeniyle ölmeye başladı. İspanya yıkım içinde. Salgını engellenmeyi bırakın, yavaşlatılmadı bile.

Ama NATO komutanlarının ve bu komutanlara emir veren siyasilerin umurunda değil.

Gezegende yayılan salgını görmezden geliyorlar.

Bir suç örgütü olarak suç işlemeye devam ediyorlar.

İngiltere'de Savaşı Durdurun Koalisyonu bir açıklama yaptı ve şunları söyledi: "Avrupa sınırlarını kapatırken, binlerce askeri birliğin konuşlandırılması yanlış ve tehlikeli. Şimdi askeri harcamayı artırmanın değil, askeri harcamalara ayrılan bütçeyi sosyal yardıma ve sağlığa ayırmanın zamanı. Avrupa sınırlarını kapatırken binlerce askeri birliğin konuşlandırılması hem yanlış hem de çok tehlikeli. Savaşı Durdurun Koalisyonu, hükümeti, askeri birlikleri NATO tatbikatından - Operation Defender 2020- çekmeye ve NATO'yu, cepheleşmeye yol açan bu askeri tatbikatı durdurmaya çağırıyor."

Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu da defalarca NATO'nun bir suç örgütü olduğunu anlatan kampanyalar yapmıştı. Kampanyamız aktivistlerinden Nilüfer Uğur Dalay'ın son makalesinde yazdığı gibi "Virüs'ün, tatbikatın yapılacağı yedi ülkede, ABD'de, NATO üyesi ülkelerde ve diğer müttefik ülkelerin tümünde görülen bir pandemiye yol açmasıyla sevkیات durduruldu, askerler, araçlar ve mühimmatlar geri çekilmeye başladı ve tatbikat az sayıda gündelik çalışmalarla sınırlandırıldı."

Virüsün adını duymamızın üzerinden 105 gün, bunun bir salgın olduğunun anlaşılmasının üzerinden neredeyse bir buçuk ay geçmişken, NATO'nun planlayıcıları planlarından geri adım atmamak için direndiler. Askeri çatışmalar, yatırımlar ve güç gösterisinin yanında insan hayatını hiç önemsemiyorlar.

Sosyal medyada, Yunanistan'da bir duvar yazılması paylaşılıyor. "1 F16, 4 bin yoğun bakım ünitesine eşittir!"

Savaşın, savaşa yatırım yapmanın anlamsızlığını, içinden geçtiğimiz bu salgın günlerinde bundan daha iyi özetleyen bir kıyaslama olamazdı.

Tüm devletler tüm askeri yatırımlara, askeri çatışmalara, başka ülkelerde asker bulundurmaya derhal son vermelidir.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri tüm dünyada ateşkes ilanı için çağrı yapıyor.

Savaş karşıtlarını dinlemiyorsanız en azından onu dinleyin.

ROMANTİK GÜNLER YAŞAMIYORUZ

Romantik günler yaşamıyoruz. Hayatta kalmak için çalışmak, emeğini satmak zorunda bırakılan işçi sınıfı bunu çok iyi idrak etmiş durumda. İşçiler kira ve borçlar iptal edilmedikçe, yaygın sağlık desteği, ücretli izin ve iş garantisi sunulmadıkça salgın boyunca çalışmak zorunda kalacaklarını biliyorlar.

Hal böyleyken bize düşen, ana politik önerme olarak evdekalıcılık yapmak olmamalı. Koşulları ezilenlerin lehine değiştirecek taleplerimizi dayanışma içinde yaygınlaştırmalıyız.

Salgını gelip geçmesini bekleyeceğimiz doğal bir süreç olarak kabullenmek doğru değil. Tıbbi etkilerin ve ihmallerin yarattığı sosyal krizi görmek ve doğru politik çizgiyle açıklamak gerekiyor.

Neoliberallerin açıklamalarını dinleyince %99'un topun ağzına koyulduğunu anlıyoruz. Boris Johnson'lara filan bakılınca sayıdan ibaret görüldüğümüz apaçık. Bütün bu virüs ve egemen sınıf heyulasına karşı cebimizdeki birkaç yüz lirayla mücadele etmeye çalıştıkça gözden çıkarıldığımız gerçeği öfkemizi iyice kabartıyor.

Kaldı ki virüsün engellenememesinin bütün sorumluluğunu 'söz dinlemeyen', 'bilinçsiz', 'sorumsuz', 'ahmak' addedilen vatandaşlara yıkmak son derece adaletsiz bir yaklaşım. Konuyu buradan yorumlamak için ise bir tutam 'sınıf ayrıcalığı' gerekiyor (ya da 'sınıf ayrıcalığı' yanılması). Oysa teşhir edilmesi gereken; gerekli önlemleri almayan, işçilerin sağlığını tehlikeye atan, sağlıkta kesinti yapan, bizden toplanan vergileri patronları kurtarmaya vakfeden neoliberal egemenler olmalı. Onlara dokunmayan her eleştiri ezilenlere zarar veriyor.

İspanya'da bir evin balkonundan sarkıtılan bu afiş, meseleyi net biçimde açıklıyor işte. Karantina altında olmak romantize edilecek, güzellemesi yapılacak bir şey değildir. Bugün bu halde olmamız doğal bir sürecin parçası değil, sistematik ihmaller zincirinin feci bir sonucundan ibarettir.

Evet, evde kalalım (kalabiliyorsak) ama bu zoraki durumu güzelletemeyelim. İnsanlar güvencesizken, çalışmak zorunda bırakılıyorken evlerde pek de 'mutlu ve huzurlu' geçirmeyelim zamanı. Dikkatimizi dayanışmaya ve çözüm bulmaya verelim. Çünkü kaderimizi %99'un kaderiyle bir tutmaktan ve bu saldırının üstesinden hep birlikte gelmekten başka bir yol yok.

Bahan Gönce

ÖRGÜTLENME VE BİRLEŞİK MÜCADELE YAŞATIR

Covid 19 virüsüyle mücadele kapsamında Sağlık Bakanlığı evde kalın çağrısı yapmasına rağmen fabrikalarda, işyerlerinde üretim devam ediyor. Gazetemiz yazarlarından Çağla Oflas Petrol-İş Sendikasına bağlı Trelleborg İşyeri Temsilcisi Dursun Karataş, Petrol-İş Sendikası Gebze şube Başkan yardımcısı Şivan Kırmızıçiçek ve Antilapitalistler Platformu aktivisti Bahan Gönce'nin salgın hakkındaki görüşlerini aldı.

İzban grevinden bir kare - 2019

"SIKINTILARIMIZIN ORTAK OLDUĞU BUGÜNLERDE BİRLİKTE HAREKET ETMELİYİZ"

Sağlık Bakanlığı zorunlu olmadıkça evde kalın çağrısı yapmasına rağmen, fabrikalarda üretim süreci devam ediyor. Peki işyerinde salgına karşı tedbir alınıyor mu?

Trelleborg İşyeri Temsilcisi Dursun Karataş: Salgını önlemeye ilişkin taleplerimizi, işyerinde gördüğümüz eksiklikleri temsilciler aracılığıyla iletiyoruz. Fabrikada işyeri hekimi, iş sağlığı ve iş güvenliği uzmanı ve insan kaynakları müdürü her gün toplanıyor. Bu toplantılara işyeri temsilcilerinin de katılmasını sağlayacağız.

Fabrikada üretim sürecinin hemen her aşamasında önleyici tedbirler ve hijyen kurallarını maksimum seviyeye ulaştırmak için çalışıyoruz. Dezenfekte makineleri üretim alanlarının giriş, çıkışlarına, soyunma odalarının girişlerine her yere konuldu. Servis arabaları günde iki kere dezenfekte ediliyor. Şoförlerin hepsine dezenfekte makineleri verildi. Her gün iş bitiminde servisleri dezenfekte edip, videosunu gönderiyorlar. Her vardiya girişlerinde çalışanların ateşleri ölçülüyor. Ateşi 38 derece olanlar hastaneye link arabalarıyla gönderiliyor. Yurt dışıyla temas kuran işçi hastaneye yönlendiriliyor. Yemek hane çatal, kaşıkğın kağıt içinde verilmesini talep ettik. Masa üzerindeki tuzluk, karabiberlik ve bardak, kürdan gibi malzemelerin tek kullanımlık hale getirilmesini istedik. Her bölümde çay servisi yapmak için bir kişi görevlendirilmek suretiyle demliğin elden ele kullanımını önledik. Başta yurtdışı alımları dâhil kargo iptal edildi. Üretim hamurları yurtiçinden geliyor. Soyunma odalarına çalışanların bölüm bölüm gönderilmesi, servislerde yan yana değil, çapraz şekilde oturulması talep ettik. Yemek hanede çapraz oturma düzenine geçildi. Ayrıca tuvaletlerin ve soyunma odalarının devamlı temizliğinin sağlanması istedik. Üretim alanları hafta sonu dezenfek-

te ediliyor.

Sendikali işyerleri salgına ilişkin önlemlerin alınması konusunda örgütlü olduğu için sendikasız işyerlerine göre avantajlı durumdadır. Ancak, sendikasız işyerlerinde hijyen ve önleyici tedbirler uygulanmıyor. Öte yandan iktidar salgınla ilgili 100 milyar liralık bir paket açıkladı. Alınan, tedbirler, açıklanan paket yeterli mi? Özellikle sendikalara bu konuda neler yapmalı?

İşsizlik Fonu işçiler için kullanılmalı; ücretsiz izne çıkarılan, işten atılan işçilere aktarılmalı. Kronik hastalığı olan çalışanlar idari izin kullanılmalı. Her şirket bunu yapmalı, doğru olun budur. Üretimde 1,5 metre mesafe kuralına uyulmalı, yan yana çalıştırılmamalı. Bu taleplerin gerçekleştirilmesinde sendikali işyerleri öncülük etmelidir. Doğal afetler, salgınlar gibi durumlarda idari izin verilmeli. İşverenler Mart ayında yıllık izin kullanılmaya zorluyorlar. Mart ayında yıllık izin olmaz. Şirketler salgının yükünü işçinin üzerine yıkmaya çalışıyor. Bu böyle olmaz. Kaynakların işçilere daha fazla aktarılması lazım. Paketten büyük bir bölümü işveren vekillerine aktarıldı. Emeklilere en düşük maaş 1.500 TL'ye çekildi. Bugün 1.500 TL ile nasıl geçinilir. Bu ücret sadece kira ve doğalgaz masrafını karşılamaya yeter. Üretim alanları dışında bir dizi önlem alınmalı. Her gün işyerine gidip gelmek için sokaklardayız. Ben ve çocuklarım risk altında.

Hak-İş, DİSK, KESK, Türk-İş tüm konfederasyonlar bir araya gelmeli. İşyerlerinde işçi sağlığına ilişkin tüm koruyucu tedbirlerin alınmasını sağlamak için ortak mücadele etmelidir. Sıkıntılarımız ortak olduğu bugünlerde birlikte hareket etmeliyiz.

“SORUN BİZDE DEĞİL PİYASAYI KURTARMAYA ÇALIŞANLARDA”

Salgına karşı toplumsal bir çözüm için yapılması gereken çok basit aslında. Meslek örgütlerinin ve sendikaların taleplerine kulak vermek yeterli. Çalışan herkese ücretli izin, evsizlere ev, sigortasız çalışan herkese işsizlik maaşı, herkesin doğalgaz, elektrik, su ve internetinin bu pandemik dönem bitene kadar ücretsiz olması en doğal insani hakkımız. Sadece Pandemi ile mücadele sebebiyle çalışmak ve üretmek zorunda kalan sektörlerde virüse karşı korunma önlemlerinin en üst düzeyde alınması salgının önüne geçmek için atılacak en önemli adım. Bu adımları atmak için kaynak, para ve koşulların da olduğunu biliyoruz. Ama hükümetin bu önlemleri tercih etmediğini de biliyoruz. Kaynakları elinde tutanların kaynakları bize harcamak istemedikleri çok açık. Bu kaynakları biz üretiyoruz, bu kaynakların bize harcanmasını istiyoruz.

Oklarımızı sokağa çıkan, çıkmak zorunda kalan yaşlılara, her ne sebeple olursa olsun yurtdışına çıkıp dönenlere, evden çalışabilmek ya da işyerlerinde ücretli izin için mücadele edenlere, aç kalmamak için anne-babalarının evine dönen öğrencilere değil vergilerimizle patronları, “piyasaları” kurtarmaya çalışanlara çevirmeliyiz.

Virüs, tepemizde kılıcını sallamaya devam eden yöneticileri kendi kendine teşhir etmiyor maalesef. Virüs yine en güçsüz olanları hedef alıyor. Virüs yine yoksulların korunmasız olduğunu biliyor. Virüs yine işyerlerinde sağlıksız koşullarda çalışan emekçileri vuruyor.

Bizim işimiz çok kolay değil, hem virüsten korunmanın yollarını birlikte bulacağız hem bizi virüsle başbaşa bırakmaktan adeta keyif alan, bizi gözlerini kırpmadan virüsün önüne atan patronlarla ve patronların sözcüsü hükümetle uğraşacağız. Bizim talebimiz çok basit ve bu talebin karşılanması için paramızın, kaynaklarımızın da olduğunu çok iyi biliyoruz.

Özden Dönmez

SALGININ FATURASI EMEKÇİLERE ÇIKARTILIYOR

İhracatın durmasıyla tekstil işçileri işsiz kaldı

Dünyayı sarsan bir salgınla karşı karşıyayız. En küçüğünden en büyüğüne tüm yönetimler insan hayatı ile sınıyorlar. Aldıkları ya da almakta geciktikleri kararlar insanların canına mal oluyor. Daha önce benzeri görülmemiş bir salgın olduğu için elbette biraz kervan yolda düzülüyor. Herkes yaşayarak öğreniyor. Ama tabii ki bu kadar masum bir süreçten geçmiyoruz. Karar alma süreçlerinde yönetimlerin öncelikleri her ülkenin ve işletmenin nasıl bir yönetim anlayışına sahip olduğunu da gösteriyor. İnsan hayatını öne alan karar süreçleri, salgının yayılmasını önüyor, ölümleri en aza indiriyor. Kar amaçlı karar süreçleri ise, her gün yeni bir fırsatçılık olarak karşımıza çıkıyor. Korona adeta bir turnusol görevi görmektedir. Pahalı olduğu için işyerlerinde hijyen önlemlerinin alınmaması ile başlayan süreçte, öden-

meyen maaşlar, işten çıkartmalar, ücretsiz izin ya da yıllık izin kullanmaya zorlamalar virüsün besin zincirine yeni halkalar eklerken, toplumsal olarak onarılamayacak yaralar açıyor. Salgının faturası evine ekmek götürmekte zorlanan insanlara çıkartılıyor.

İşsizlerin işsizlik sigortası kapsamına alınması, işten çıkartmaların yasaklanması, kısa çalışma ödeneği uygulamasına geçilmesi, zorunlu izinlerin yıllık izinlerden kesilmemesi ve emeklilere bu dönem için ek gelir ödemesi yapılması ilk elde alınması gereken önlemlerdir. Sendikalar olarak taleplerimizi dile getirmeye ve sürecin takipçisi olmaya devam edeceğiz. İnsan hayatı ile sınıdığımızı unutturmayacağız.

**Beyhan Sunal Bilgi Üniversitesi
Sosyal-İş Sendikası işyeri temsilcisi**

“EZİLENLERDEN YANA BİR ÇIKIŞ LAZIM”

Salgının, zengin-fakir ayrımı yapmayan “demokratik” bir virüsten kaynaklandığına ilişkin popüler argüman temelden çürük. Zira gerek bağımsızlık sisteminin gücünü tayin eden beslenme düzenindeki farklılıklar, gerek test yaptırmaya imkânları, gerekse nitelikli sağlık hizmetlerine erişim kolaylığı açısından mülk sahibi sınıfların virüsü kapsa da bunu yenme imkânı işçi sınıfıyla kıyaslanmayacak kadar fazla. Bu da kapitalizmin eşitsizlik üreten ve bunları derinleştiren doğası ile birlikte kamu sağlığı odaklı bir “sistem” olmaktan çıkarılarak kar odaklı bir “sektör”e dönüştürülen sağlığa ilişkin politik tartışmaları yükseltmeyi zorunluluk kılıyor. Yani sorunun büyüğünün virüs değil kapitalizmin kendisi olduğunu tüm boyutlarıyla vurgulamak gerekiyor. Buna karşın böyle bir tartışmadan kaçınıp piyasacı devleti olumlayarak ondan bu haliyle çare talep eden bir tutumun egemen hale geldiği görülüyor.

Bu salgını, bittikten sonra hiçbir iz bırakmadan dünya düzeninin aynı şekilde devam edeceği sıradan bir olay olarak görmek büyük yanılgı olur. Kapitalizmin bu krizini kendi çıkarları lehine işleyen otoriter devlet örgütlenmesini tahkim ederek aşması ve ezilenlerin daha büyük bir cendereye alınması olasılıklar dâhilindedir. Ama egemen sınıfı her yönüyle teşhir edip ezilenler olarak bu doğrultuda örgütlenerek bunun tam tersini, ezilenlerden yana bir çıkışı ete kemiğe büründürebilmek de pekâlâ mümkündür.

Sinan Laçiner, öğretim üyesi

“AYNI GEMİDEYİZ TERANESİ ÇÖKTÜ”

Çin’de başlayıp kısa bir süre içinde dünyaya yayılan korona virüs salgını insan hayatını ciddi anlamda tehdit ediyor. Şimdiden binlerce insanın yaşamını mal olan bu salgının kontrol altına alınması için bilim insanları yoğun bir çalışma içerisinde. Bütün ülkeler bu zorlu süreci atlama için tedbir paketleri açıklamaktalar. Ülkemizde hükümet konu ile ilgili tedbir paketi açıkladı. Virüs sınıfı ayrımı yapmadan her kesimi etkilemişken, açıklanan paketle sermaye sınıfının çıkarlarından başka birşey gözetilmiyor maalesef. Emekçiye yoksul halka kolonya ve dua telkin edilerek, herkes kendi ohalini ilan etsin ve evde

kalın deniliyor. Evde kalınca borçlar, faturalar, kira nasıl ödenecek? Temel ihtiyaç malzemeleri ve sağlık giderleri nasıl karşılanacak? Devletin buna dönük bir kelimesi yok henüz.

Ne yazık ki Emekçilerin hayatı patronların insafına terk edilmiş durumda. Sendikali işyerleri başta olmak üzere gerekli hijyen kurallarının hayata geçirilmesi için yoğun bir çalışma var ancak ne kadar etkili olacağı ise muamma. Çoğu işyeri ve fabrika işçileri izine çıkarmaya başladı ve ücretsiz izin veya yıllık izin dayatması var. Örgütlü işyerlerinde sendikaların duruma müdahil olma ve faturanın işçiye çıkarılmaması için bir çaba var. Ancak sendikasıız işyerlerinin neredeyse hepsinde işçiler ücretsiz izne çıkarılıyor. Küçük işletmeler başta olmak üzere bir çok yerde işçi çıkarılma haberleri alıyoruz. Aynı gemideyiz teranesi

şimdiden çökmüş vaziyette.

Üreten alın teri döken, ödediği vergilerle bu ülkeyi ayakta tutan emekçilerin yaşamı bu kadar ucuz olmamalı. Sosyal devlet ilkesi hayata geçirilerek, temel ihtiyaç malzemeleri başta olmak üzere, sağlık ve ulaşım hakkı ücretsiz hale getirilmeli. Borçlar ve kiralara dondurulmalıdır. İşten çıkarılmalar bu süreçte yasaklanmalı, acil çalışması gereken yerler dışında, emekçilere izin kullanılmalı ve bütün izinler ücretli olmalıdır. Bu taleplerin yaşama geçmesi için, sınıf mücadelesine daha sıkı sarılmalı, sendikalar başta olmak üzere, bütün emek örgütlerinin harekete geçmesi ve hükümetin gerekli adımları atması için baskı yapılması gerekmektedir.

Şivan Kırmızıççek (Petrol-İş Sendikası Gebze şube Başkanı yardımcısı)

GERÇEKLERİ ORTAYA SEREN PATOJEN

Bilim yazarı Tuna Emren, Covid-19 salgınından yola çıkarak kapitalist düzenin çürümüşlüğünü anlatıyor:

Uygarlığımızın altını üstüne getiren, kapitalizmin hepimizi zorla içine sürüklediği neoliberal politikaların maskesini düşürüp kana bulamış yüzünü ortaya seren, günün sonunda o koskoca emperyalist devletleri çaresiz bırakan minicik bir mikroorganizma bu... Üstelik canlı bile sayılmaz. Ama bir canlıyı hücre hücre bitirebilir, hızla tüm nüfusa yayılıp yıkıcı bir etki yaratabilir.

Karşı karşıya olduğumuz SARS-CoV2 virüsünü taşıyanların önemli bir kısmı hastalık belirtilerini göstermediği için tespit edilemiyor, ancak salgını yaymaya devam ediyorlar. Bu bireyler, enfekte olanların yüzde 80'ine karşılık gelmekte. Onlar hastalığı hafif atlatırken, yüzde 20'si orta şiddette, yüzde 5'i ise ağır semptomlarla geçiriyor.

Hepimizin (mecburen) bel bağladığı Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) bile bu patojen karşısında ne gibi önlemler almamız ya da onunla nasıl başa çıkabileceğimiz hakkında bizleri aydınlatma konusunda sınıfta kaldı. Çünkü elinde yeterli veri yoktu. Buradan da anlıyoruz ki bilinmeyen bir patojeni vere serebilmek için her şeyden önce veriye ihtiyacımız var. Diğer bir deyişle, herkese test yapılmalı ve bu süreç şeffaflıkla yürütülmeli ki en çok ihtiyaç duyduğumuz veriyi, yani salgının gerçek yayılma hızı ile öldürme oranını bilelim, öngörü geliştirebilip hazırlıklı olalım.

Toplumu gözetten bir sağlık düzeni

İşin aslı, virüslerle savaşabilmek için, toplum sağlığını gözetten bir sağlık sistemine sahip olmak da gerekiyor. Toplumun sistemik sağlığını yadsımayan, herkes için, eşit, ücretsiz, kolay erişilebilir ve nitelikli hizmetler sunabilen bir sağlık altyapısı yoksa nüfusun optimum sağlık düzeyi korunamaz.

Virüsün Çin sınırlarını aşmaya başladığı ilk günlerde henüz farkına varamamıştık bu gerçeğin. Ne de olsa muhtemelen uygarlığımız her soruna bir çare üretebilecek kadar kudretli! Meğer hiç de öyle değilmiş...

Covid-19'u yavaşlatmak

Sağlık sistemimiz hakikaten çalışıyor olsaydı, daha doğru-su, ortada gerçek bir sağlık sistemi bulunsaydı durum bu noktaya varmazdı. Elbette dolaşımı azaltmamız, salgının hız kesmesi için bireysel sorumluluk üstlenmemiz, mesafenin tutumuna geçiş yapmamız gerekiyor. Çünkü epidemik eşik denilen o sınırın altında seyretmek zorundayız ki bu illetten kurtulabilelim.

Covid-19'u yavaşlatabilmek için, enfekte olanların sayısını düşürmemiz şart. Fakat bu da öyle bir gecede olmayacak; hızı kesilse bile bu yöndeki istikrarın devam ettirilmesi gerek. Sonuçta test için başvuranların sayısı azalırca ölümler de azalıyor ve böylece aşı çalışmalarına zaman kazandırmış oluyoruz. Fakat virüsü taşıyanların büyük çoğunluğu bunun farkında bile değilse, test talebinin azalması da bir şey ifade etmiyor.

Bireysel anlamda değerlendirdiğimizde, bunun ciddi bir disiplin ve sorumluluk meselesi olduğu çok açık. Bireylerin kendilerini bu konuda sorumlu hissetmeleri; sadece kendimizin değil, başkalarının da sağlığına katkıda bulunmaya gönüllü olmak demek. Ve bu da içinde yetiştiğimiz kültür tarafından şekillendirilen bir tutum. Tek nesilde hayata geçirilmiş olması da yeterli değil, sürdürülebilmesi için dinamik bir istikrara ihtiyaç var. Üzerimize düşeni yapar, dayanışmayı ve toplumsal birliği sağlar, bunu kolektif bir mücadeleye dönüştürebilsek zaten içine hapsediğimiz kan emici sistemi yerle bir edebilecek kadar güçlü olduğumuzun da farkına varmış oluyoruz. Ancak bu esnada ihtiyaç duyulan araçlar nüfusun tamamına yayılacak şekilde

Salgınla boğuşan New York'ta COVID-19 testi

düzenlenmemişse, sorumluluk da tüm nüfusa yayılamaz.

“Evde kal” çağrıları ve gerçek durum

Virüsler sınır tanımıyor. Ne ulus devletleri umursuyorlar ne de ona eşlik eden milliyetçiliği. Küresel bir kriz yaşanıyor ve bizler de yaşamlarımıza kast eden bu sistemi değiştirebileceğimizi görmeye başlamışken, bir yandan da devletin, bunu [bile] fırsata çevirme peşinde olduğuna tanıklık ediyoruz. “Evde Kal” diyor, “Kendi OHAL’ini üstlen” diye ekliyorlar. Tek dertleri, sermayeye akıtacakları kaynak. Emekçiler evde kalabilmek için aç kalmayı göze almak, kiralarnı ya da faturalarnı nasıl ödeyecekleri konusunda kendi kendilerine çözüm geliştirmek zorundalar. Tabii bu arada, açıklanan pakete bir de konut alma kolaylığı eklenmiş. Onu da unutmayalım. Bu çözümün bizi böylesi bir salgından nasıl kurtaracağını bilemiyoruz. Birilerini kurtaracağı kesin. İstese de evine kapanamayan emekçileri, yoksulları hiçe sayıp ekonomiyi ayakta tutmaya çalışanlar karşısında birlik olsak, evde kalsak ne fayda...

Açıklanan pakette ücretli izin yok. Faturaların ertelenmesi, kiralarn devlet tarafından üstlenilmesi gibi, salgını yavaşlatmaya yönelik gerçekçi hamleler de yok. Testlerin yaygınlaştırılması konusunda da somut bir çaba görmedik henüz. Almanya'nın bir günde yaptığı test sayısı, bizim bir hafta boyunca yaptığımız testlerin toplamından fazla. Sağlık Bakanı Fahrettin Koca, “şeffafız” diyor; “Şeffaflığımızla sizi tedbire davet ediyoruz.” Oysa ne gerçek test sayısını biliyoruz ne de örneğin enfekte olan sağlık çalışanlarının sayısını. Kaç kişi solunum cihazına bağlı? Bunların kaç iyileşti? Hiçbiri açıklanmıyor. Bu arada virüs tedavisi görüldüğü halde tanısı gerçekleştirilmemiş hastalar da mevcut. Devlet test ihtiyacını bile yerine getirmiyor ki süreci şeffaf yönetip doğru verileri paylaşsın. Dua edelim ya da sabredelim, olmadı konut alalım. Bu esnada gençleri hiçbir önlemin alınmadığı koşullarda çalışmaya mahkûm edip, aynı evde yaşayan yaşlılara sokağa çıkma yasağı getirelim, hatta bütün suçu da onlara yıkalım. O zaman her şey dü-

zelecek.

Acil önlemler ve iktidarın öncelikleri

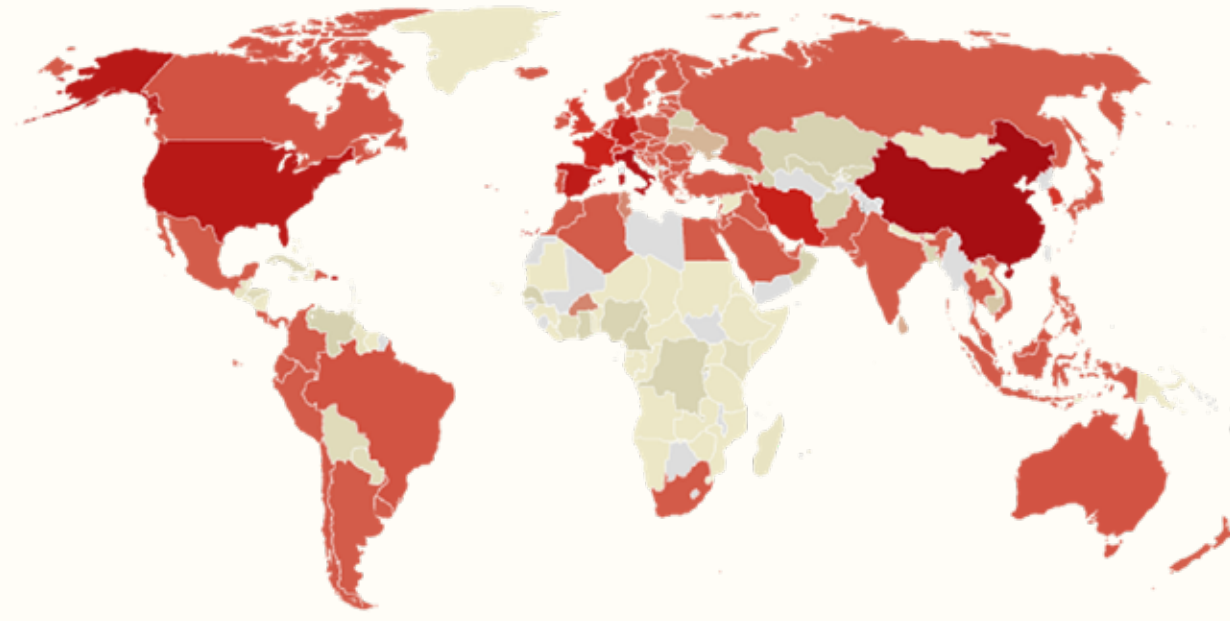
Oysa virüs 60 yaş üstündeki bireylerde, risk grubunda buldukları için ölümcül etkilere yol açıyor. Virüsü onlara bulaştırırsa dolaşımdaki gençler ve test yapılmadığı için tanı konmamış olanlar. Özetle testler yaygınlaştırılmaz, çalışanlara ücretli izin hakkı tanınmaz, işsizlere işsizlik maaşı bağlanmazsa bu virüsü yavaşlatma şansımız yok. Ve bu devletin sorumluluğudur. Tedbir alamıyor, ilk etapta bizleri değil de inşaat sektörünü korumaya yöneliyor, salgını yavaşlatacak adımları atmaktan imtina ediyorsa bedelini hep beraber öderiz.

İtalya'yı endişeyle izliyorduk. Bizdeki artış hızı onu çoktan geride bıraktı bile. Süreci İtalya gibi değil, Güney Kore gibi yönetmeli, yani testleri yaygınlaştırmak için test klinikleri açmalı, herkese ücretsiz test yapılmasını sağlamalıydık. Sadece belirti gösterenlere değil; onların temas ettiği diğerlerine de. Ertelemeye devam edersek ve bu arada salgın kontrolden çıkarsa, o aşamadan sonra test sayısının artırılmış olması da işe yaramayacak. Üstelik bugüne dek 98 mutasyon geçirdiği ve ulaştığı her ülkede değişebildiği de tespit edildi. Bu mutasyonlar onu daha ölümcül bir virüs yapacak diye bir kaide yok elbette. Yine de bir takım yeni özellikler kazanıyor. Hatta bunlardan birinin, enfekte olan kişilere tutunma şeklini değiştirdiği de görüldü.

Antikapitalist mücadelenin hayati önemi

Virüs hızla evrim geçiriyor. Biz de bunu yapmalıyız. Onun böyle büyük bir tehdiye dönüşmüş olmasının tek sebebi kapitalizm. Salgın hastalıklarla mücadelemize engel olan özel sağlık sistemi gibi bir saçmalığı geride bırakmanın zamanı geldi artık. Tıp ve etik birbirinden ayrılamaz. Kapitalist ruhunsa böyle bir kaygısı yok. Sağlık sistemlerini gözden geçirmeli, sağlığın adil dağılımını güvence altına alabilen nitelikli hizmetler talep etmeliyiz.

HAYATLARI KORUMAK VE KAPİTALİZMDEN KURTULMAK İÇİN DAYANIŞALIM

Devrimci Sosyalist İşçi Partisi (DSİP) koronavirüs salgınına karşı direniş ve dayanışma çağrısı yaparak, acil önlemlerin derhal hayata geçirilmesini savunuyor.

Dünya büyük bir salgın hastalıkla boğuşuyor. Birçok ülkede on binlerce insanda Covid-19 tespit edildi. Binlerce kişi yaşamını yitirirken, virus büyük bir hızla yayılıyor.

Kapitalistler soruna tamamen sınıfsal çıkarları temelinde yaklaşıyor. Onlar için ölen yoksullar yalnızca sayılardan ibaret. Bazı ülkelerde evden çıkma yasakları uygulanırken kritik sektörlerde işçiler çalışmaya devam ediyor. Çalışmaya son verilen sektörlerde ise emekçiler haklarından ve ücretlerinden olma riskiyle karşı karşıya.

Türkiye de bu tablodan bağımsız değil. Hükümet yetkilileri virüsle ilgili süreci “çok iyi yönettikleriyle” övünürken virüsün bulaştığı insan sayısının hızla yükselmesi yeterli tedbirlerin alınmadığını, geç kalındığını gösteriyor.

Turizm, eğlence, imalat, tekstil gibi sektörlerde çalışan milyonlarca işçi, ekmeklerini kaybetme riskiyle karşı karşıya. Sanayi ve Hazine Bakanı ise patronlara destek olacaklarını açıklıyor.

Gelirimizi de hayatımızı da hiçe sayan sisteme karşı birleşmeli ve örgütlenmeliyiz. Tüm mahallelerde, işyerlerinde, sendikalarda ortak tartışma platformları ve dayanışma ağları kurmalı, ihtiyacı olanlara destek olacak mekanizmaları yaratmalıyız.

Bununla birlikte, hükümetten aşağıdaki talepleri hayata geçirmesini talep ediyoruz:

■ Sağlık sisteminin iyileştirilmesi ve her yerde kapasitelerin artırılması için tüm kaynaklar seferber edilsin. Savaş ve sermayeye kaynak aktarılmasın! Tüm kaynaklar koronavirüse karşı mücadelede kullanılmalı.

■ Özel hastanelerdeki yataklar koronavirüsle mücadelede kullanılmalı, gerekirse bu hastaneler İspanya’da olduğu gibi kamulaştırılmalıdır.

■ Devlet, tüm işçilerin sigorta primlerini üstlenerek herkese parasız koruyucu sağlık hizmeti sunmalıdır.

Hayatın devam etmesi için gerekli olan minimum alanlar dışındaki tüm sektörlerde çalışanlar ücretli izne ayrılmalıdır. Tüm işsizlere işsizlik maaşı verilmelidir.

■ Çalışmaya devam etmesi zorunlu olan sektörlerde işçiler için tüm koruyucu önlemler alınmalıdır.

■ İşyerlerinde yöneticilerin aldığı önlemler her zaman işin sürekliliğini sağlamak üzerine olduğu için işçilerin kendi hayatlarını ilgilendiren karar süreçlerine katılımı son derece önemlidir. Bu nedenle yönetim toplantılarına işçi temsilcilerinin de katılması yasal bir düzenleme ile mümkün hale getirilmedi ve sendikal örgütlenme teşvik edilmelidir.

■ Evsizlerin boş evlere yerleştirilmeleri ve yardıma ulaşmaları sağlanmalıdır.

■ Tüm işçiler için çocuk bakım maliyetleri kamu tarafından karşılanmalıdır.

■ Göçmenlerin de koronavirüse karşı sağlık hizmetlerinden faydalanabilmeleri için hızla adımlar atılmalı, her hastanede tercüman bulunması sağlanmalıdır.

■ Risk gruplarını, örneğin yaşlıları veya bakımevlerindeki kişileri korumak için ekstra tedbirler alınmalıdır.

■ Yerel yönetimler korona ile mücadele için yerel gruplarla, STK’larla ve sendikalarla işbirliği hâlinde çalışmalı ve onlara destek olmalı.

■ Virüsün yarattığı korku ve panik ortamı daha otoriter pratikleri hayata geçirmek için kullanılmalıdır.

■ Fransa’da olduğu gibi kira ve fatura ödemeleri salgınla mücadele döneminde durdurulmalıdır.

■ Gıda dağıtımını ve fiyatlarını kontrol edebilmek için bazı market zincirleri kamulaştırılmalıdır.

- Sendikalar üyelerine ve sendikaların örgütlü olmadığı işyerlerinde çalışanlara iş ve işçi sağlığı açısından ilk elden nelerin yapılabileceğine dair bilgilendirme yapmalıdır.

Yalnızlık öldürür, dayanışma yaşatır!

DSİP GYK - 17.03.2020

GÖRÜŞ

Roni Margulies

HASTALIKTAN KÂR ETMEK

Aklıma Margaret Thatcher geliyor bugünlerde. İngiltere’de 1979’dan 1990’a kadar başbakanlık yapan kadını oralarda geçirdiğim yılların nostaljisi nedeniyle hatırlıyorum. “Sağlık” veya “hastane” deyince o gelir hep aklıma, o yüzden hatırlıyorum.

Thatcher yılları Amerika’da Ronald Reagan, Almanya’da Helmut Kohl, Türkiye’de Turgut Özal yıllarına denk düşüyordu aşağı yukarı.

Egemen sınıfların yılmaz savaşçıları olan bu isimler aynı politikaları uyguladılar. O zamanlar monetarizm denilen, sonra neo-liberalizm adını alan politikalar paketinin bütün dünyada uygulanmasını sağladılar.

Neydi bu politikaların amacı?

Dünya ekonomisi 1970’lerin sonlarına doğru sıkışmış, kâr oranlarındaki düşüş hızlanmıştı. Bütün egemenler buna çare arıyordu.

Buldukları çare, sermayenin önünü açan, mevcut yatırım alanlarında daha fazla kâr edebilmesini sağlayan, kapalı olan alanları sermayeye açan önlemler almaktı.

Neydi bu önlemler?

Sermayenin mevcut yatırım alanlarında daha fazla kâr edebilmesini sağlamak için, başta sendikalar olmak üzere işçi sınıfının tüm örgütlenmelerine karşı topyekûn bir saldırı başlatıldı. Her yerde sendikalaşma oranlarının düşmesiyle sonuçlanan yasalar geçirildi. Uzun grevler göze alınarak örgütlü işçilerin direnci kırıldı. Ücretlerin artış hızı her yerde düşürüldü.

Sermayenin önünü açmak için, özellikle Batı’nın daha gelişmiş ülkelerinde sermayenin azgınlıklarını azıcık da olsa törpüleyen yasalar gevşetildi. Örneğin, çocuk emeğinin kullanılmasını engelleyen, işten atılmayı zorlaştıran, kıdem tazminatlarını, emeklilik maaşlarını ve emeklilik yaşını düzenleyen yasalar değiştirildi. Çevreyi biraz da olsa koruyan, örneğin Alaska’da petrol aranmasını yasaklayan, Amazon ormanlarının imhasını engelleyen yasalar kaldırıldı.

Kapalı olan alanları sermayeye açmak için ise, daha önce devletin makul fiyatlara sunduğu her türlü hizmet özelleştirildi: Hastaneler, demiryolları, posta hizmetleri, gaz, su, elektrik... Sermayeye “Buyurun, bu alanlardan da artık kâr edebilirsiniz” denildi.

Bütün bu önlemlere ideolojik bir saldırı da eşlik etti elbet: Devlet ekonomiye ve şirketlere hiç karışmamalı, hiç bulaşmamalı; vergiler düşük olmalı; devlet ve belediye hizmetleri ve yardıma muhtaç olanlara ödenen yardımlar kesilmeli çünkü, Thatcher’ın ünlü sözüyle, “toplum yoktur, birey vardır”.

Tam kırk yıldır sürdürülen bu ekonomik ve ideolojik saldırı sonucunda, insan bazen mevcut durumu sorgulamayı unutuyor. Sanki her şey normalmiş, sanki başka türlü düşünülemezmiş gibi.

Oysa soracağımız sorular o kadar basit ki! Sağlık hizmetleri niye özel olur? Bir insanın hastalığından bir başkası niye para kazanır? Devletin amacı insanları iyileştirmek midir, şirketlere para kazandırmak mı?

Basit, ama doğrudan kapitalizmin varlığını sorgulayan sorular.

SAVAŞ, SALGIN VE DEVRİM: İSPANYOL GRİBİ

1917 Ekim Devrimi, Petrograd

CAN IRMAK ÖZİNANIR

Koronavirüs, hayatlarımızı doğrudan etkilemeye devam ediyor. Pek çok ülkenin silahlanmaya ayırdığı bütçe hâlen sağlık hizmetlerine ayırdığından çok daha fazla kamusal sağlık sisteminin çökmüş olması bugün salgının yaygınlaşmasının temel sebebi. Hastalığın kendiliğinden kapitalizmin sonunu getireceğine dair düşünceler de dile getiriliyor. Gerçekten de koronavirüs tüm dünyaya kapitalizmin salgın karşısında adaletsiz olmasının yanı sıra ne kadar yetersiz olduğunu da gösteriyor ancak bu kapitalizmin bir salgınla ilk sınavı değil. Birinci Dünya Savaşı'nın ortasında 1918 yılında başlayan İspanyol gribi veya İspanyol nezlesi diye anılan H1N1 virüsüyle yayılan hastalık tüm dünyada etkili olurken ırkçılık, emperyalist savaş ve sınıfsal uçurum yüzünden yaklaşık 50 milyon civarı insan hayatını kaybetti. İspanyol gribi, salgın üzerine bir kitap yazan Laura Spinney'in de belirttiği gibi 1920'lerde devletler tarafından sağlık hizmetinin algılanış biçimini değiştirmesi ve kamusal hizmet anlayışının ortaya çıkışında çok etkili oldu ancak bu kendiliğinden değil insanların örgütlü mücadelelerinin sonucunda oldu.

İrkçilik ve dezenformasyon

İspanyol gribinin gerçekleştiği dönemde sosyal darwinizme dayalı ırkçılık en temel düşünsel akımlardan biri gibi görünüyordu. Kendini bir tür "bilimsellik" kisvesine büründüren bu ırkçılık, Avrupa'nın beyaz ırkının geri kalan ırklara göre üstün olduğunu savunuyor, salgın hastalıkların "geri" ırkları yok ederek "doğal seçim" ortaya çıkaracağını düşünüyordu.

Bilimsel gerçeğin ırkçılığın "bilimselliğinden" çok daha farklı olduğu iki yıl süren salgınla birlikte açıkça görüldü. Salgın, her ulus ve ırktan insanı vurdu, ırkçılığa bilimsel bir temel sağlama çabası hemen ortadan kalkmadı ancak İspanyol gribi bu ırkçılığın sorgulanmasına bir zemin de yaratmış oldu. İspanyol gribi, yaşla ilgili pek çok inanışı da altüst ediyordu çünkü H1N1'in bu formu 20-40 yaş arasındakileri daha çok öldürüyordu. Virüs herkesi etkiliyor olmasına rağmen ölümler sınıfsaldı, yoksullar ve göçmenler arasında ölüm oranı yükseliyordu. Yoksul ülkelerde de ölüm oranları zengin ülkelerden daha yüksekti.

Virüsün adı da savaş ve önyargılarla şekillendi. İspanyol

gribi aslında İspanya'da başlamadı. Birinci Dünya Savaşı'na katılmayan İspanya'da, savaşa katılan ülkelerdeki gibi bir sansür yoktu, gribin yayılması hakkında sadece İspanya basını özgürce haber yapınca buradaki durum dünyanın geri kalanından daha kötü görüldü, böylece virüs İspanyol gribi olarak anılmaya başlandı. Bugün ABD Başkanı Donald Trump başta olmak üzere bütün ırkçıların virüse Çin virüsü demesi ve Çinlileri sorumlu tutması gibi İspanya gribin müsebbibi olarak görüldü. Ancak yabancı düşmanlığı yer yer farklılık da gösterdi. Spinney'in aktarımına göre bu isim yerleşmeden önce Brezilyalılar virüse Alman gribi, Senegalliler Brezilya gribi diyorlardı, Polonyalılar ise bu virüse Bolşevik hastalığı adını takmıştı.

Askerler aracılığıyla yayılan hastalık

İspanyol gribinde de bugün olduğu gibi devletler ateşkes ilan edip evlerindeki yangını söndürmeye çalışmadılar, üstelik dünyanın o güne kadar gördüğü en yaygın ve ölümcül savaş, bir dünya savaşı yaşanmaktaydı. İspanyol gribi üç dalga hâlinde yayıldı. Başlangıcı için tam bir tarih saptanamasa da 1917 sonu-1918 başı gibi başlayan salgın kısa sürede tüm dünyaya yayıldı. Bu yayılma da sürmekte olan savaşın, sürekli hareket hâlinde olan birliklerin büyük bir etkisi vardı. ABD gibi çeşitli ülkeler hasta olanların savaşa gitmesine izin vermese de henüz virüsü taşıdığını bilmeyen pek çok asker yola çıktı. Askeri üslerde bir arada kalan askerler birbirlerine hastalığı bulaştırdılar. Durumu kötü olan askerlerin sivil bölgelere aktarılmasıyla da virüsün yayılması hızlandı.

Sadece savaş değil sömürgecilik de yayılmaya neden oldu. Örneğin, İngiliz tarihçi John Westmoreland'in yazdığına göre Hindistan'daki 17 milyon ölümün 13.8 milyonu İngilizler tarafından yönetilen bölgelerde gerçekleşti.

Hastalığın üçüncü ve son dalgası ise terhis sonrası askerlerin evlerine dönmeye başlamasıyla yayıldı.

Kâr değil yaşam

1917 yılında henüz salgın başlamadan önce Rusya'da Ekim Devrimi olmuş, işçi sınıfı iktidarı ele geçirmişti. Ekim Devrimi, sadece sağlığı herkes için bir hak olarak ele almakla kalmadı, ilk hamlelerinden biri olarak Çarlık

Rusya'sının girdiği emperyalist savaştan çekilerek hastalığın yayılmasına katkıda bulunan askeri güçlerden birini sahadan çekmiş oldu. Ancak burjuvazi açısından işçi sınıfının iktidarı kabul edilebilir değildi, bir sürü emperyalist orduyla Rusya'ya saldırdılar. İspanyol gribi, devrim Rusya'sında da can aldı.

Savaş, salgın hastalıklar ve kıtlıktan bıkan işçi sınıfı, Rusya'daki 1917 Ekim Devrimi'nin de etkisiyle içinde bulunduğu koşullara tepki göstermeye başlamıştı. İspanyol gribinin yaşandığı yıllar insanların ya savaşta ya da hastalıkla ölmeyi beklediği değil kaderlerini ellerine aldıkları yıllar oldu. Dünyanın pek çok yerinde işçi eylemleri hız kazandı, özellikle savaşa katılan ülkelerde işçiler giderek daha yüksek sesle savaşa karşı seslerini yükseltmeye, savaş ile yoksulluk arasında bağ kurmaya başladılar. 1919 yılında İtalya'nın kuzeyinde işçi konseyleri kurulmuştu ve İki Kızıl Yıl adı verilen devrimci dönem yaşanmaktaydı. Kasım 1918'de Almanya'da ise savaşın en büyük sorumlularından olarak görülen Kaizer II. Wilhelm bir devrim ile yıkıldı, koşullar bir sosyalist devrime çok yakın hâle gelmişti.

İtalya'da Torino'ya sıkışan devrim yenildi, Almanya'da cumhuriyet kuruldu ama hareket sosyalizm ile sonuçlanmadı. Bunlara rağmen işçi sınıfının dünya çapındaki örgütlülüğü ve salgın sağlığın bir kamusal sorun olarak ele alınmaya başlamasını yanında getirdi. Sağlık sisteminde bir dönüşüm başladı.

İkinci Dünya Savaşı sonrasında herkes için kamusal sağlık hizmeti yaygınlaşmaya başladı. Bunun bir yanını işçilerin örgütlü mücadelesi ve kazanımları oluşturdu, diğer yanı ise kapitalizmin daha uzun süre sömürebilmek üzere daha sağlıklı işçi kuşakları istemesiydi. Neoliberalizmle birlikte sağlık da diğer kamu hizmetleri gibi kişinin özel sorunu olarak değerlendirilmeye başlandı. Kamusal sağlık sistemleri her geçen gün daha fazla çöktü.

Bugün COVID-19'un bu hızla yayılmasının en büyük sebebi bu çöküş. Üstelik sadece yerel düzeyde değil, küresel olarak da böyle... İklim değişimi, yoksulluk, savaşlar, cevap verilemeyen virüsler, hepsi küresel bir sistemin, kapitalizmin ürünü. Başka bir dünyada virüslerle karşılaşmamağımızın garantisi yok ama patronların kâr etmediği bir dünyada yaşamın öne çıkacağı açık.

"PATRONLAR ÖNLEM ALMIYOR"

Türk-İş, Hak-İş ve DİSK'e bağlı bazı sendikalar tarafından oluşturulan İstanbul İşçi Sendikaları Şubeler Platformu (İİSSP), iş yerlerinde işçi sağlığı için tedbirlerin alınmadığına dikkat çekerek alınması gerek önlemleri bir basın açıklaması ile sıraladı:

■ Koronavirüs salgını süresince işten çıkarmalar yasaklanmalıdır. Ücretli izin uygulaması yaygınlaştırılmalıdır. Koronavirüs kapsamında verilen ücretli izinler, yıllık ücretli izin hakkından mahsup edilmemelidir.

■ Tüm işyerleri için risk değerlendirmesinin yenilenmesi ve ayrıca "Acil Eylem Planı" hazırlanması gerekmektedir. Tüm işyerlerinde koronavirüse karşı işçi sağlığı ve iş güvenliği komiteleri oluşturularak çalışmalara başlanmalıdır.

■ İşyerlerinde koronavirüse karşı nasıl önlem alınacağına dair, üretim süreçlerinde eğitim verilmeli. İşçi sağlığı ve iş güvenliğinin bir parçası olarak işyerlerinin hijyeni sağlanmalı ve dezenfekte çalışmaları yapılmalıdır.

■ Tuvalet, yemekhane, kantin, servisler, duş alma yerleri gibi işçilerin ortak kullandığı ve bir arada buldukları alanlar dezenfekte edilip hijyen acilen sağlanmalıdır.

■ İşyerlerinde sağlıklı beslenme için hijyenik koşullarda, başlıklık sistemini güçlendirici gıdalar verilmelidir.

■ İşçiler her iki saatte bir olmak üzere 15 dakika hava almaya çıkarılmalı, yemek saatleri uzatılmalı, koruyucu maske verilmeli, iş kıyafetlerinin temizliğine önem verilmeli, dezenfektan ürünleri işçilere ücretsiz dağıtılmalı, her türlü koruyucu malzeme işverenlerce sağlanmalıdır.

■ Fabrika ve işyerlerinde periyodik sağlık kontrol birimleri olmalı ve bu önlemler işçilerin de dahil edildiği bir denetimle yapılmalıdır.

■ Asgari ücretle çalışanlar başta olmak üzere tüm işçilerin evlerine belli bir miktar su, elektrik ve doğalgaz ücretsiz olarak verilmelidir. Hanelerin kesilmiş olan su, elektrik ve doğalgaz gibi temel ihtiyaçları açılmalıdır.

■ Toplu taşımada da halk sağlığı tedbirleri sıkı bir şekilde alınmalıdır.

SAĞLIK EMEKÇİLERİNİN TALEPLERİNİ YERİNE GETİRİN!

Her akşam 21:00'de sağlıkçılara destek.

ÇAĞLA OFLAS

Covid-19 virüsüyle mücadelede en ön saflarda yer alan sağlık çalışanları her yerde alkışlanıyor. Alkışlanıyor, çünkü 40 yıldır sürdürülen neo-liberal uygulamalar nedeniyle zayıflayan sağlık sistemleri salgın karşısında çökünce tüm yük sağlık çalışanlarının omuzlarına bindi. Sağlık çalışanları her gün sayısı binlerle artan salgın koşullarında, yetersiz malzeme ve ekipmanlarla, psikolojik, sosyal, ekonomik destekten yoksun salgınla mücadele ediyorlar. Emekçiler bu nedenle dünyanın her yerinde sağlık çalışanlarını alkışlıyor, sağlık emekçilerine moral veriyor. Türkiye'de de emekçiler sağlık çalışanlarına moral vermek için pencerelerine çıkıp alkışladılar. Emekçilerin alkışları iktidar medyasında tedirginliğe yol açtı. Dayanışmayı parçalamayı hedefleyen bu saldırıya karşı alkışlara devam edildi. Ertesi gün Cumhurbaşkanı ve eşi de alkışlayanlara katıldı. Sanki sağlığı "sağlıkta dönüşüm" adı altında özelleştiren, hastaları müşteri haline getiren, kaynakları özel şirketlere aktaran, performans sistemi ve esnek çalışma koşullarında sağlık çalışanlarını güvencesiz, düşük ücretlerle çalışmaya zorlayan bu hükümet değilmiş gibi. Üçüncü gün sağlık çalışanlarına destek büyüdü. Sivas, Kocaeli, Sakarya, Zonguldak, Bartın, Bolu gibi pek çok ilde İtfaiye çalışanları sağlık çalışanlarını alkışladı. Polis de sağlık çalışanları her sokağa çıktıklarında onları, gazlayıp, copleyan kendisi değilmiş, gibi siren çaldı. Ardından bir destek de Yapı Kredi Bankası'ndan geldi.

Alkışlar, taleplerin sesini kısmamalı

Alkış sesleri sağlık çalışanlarıyla dayanışmak için yükseliyor. Bu eylemi emekçilerin taleplerinin duymazdan geldiği "ulusal bir mücadele veriliyor" yaklaşımına destek olarak değerlendirmek isteyenlere izin verilmemeli. Bu yüzden, alkış yetmez, sağlık çalışanlarının talepleri hızla

yerine getirilmeli. Salgın hastalığın en çok yaygın olduğu ve ölümlerin en fazla yaşandığı Çin ve İtalya'da sağlık çalışanları yeterli koruyucu malzeme, destek ve ekipman sağlanmadığı için enfekte oldular. Çin'de ve İtalya'da çok sayıda sağlık çalışanı enfekte oldu ya da hayatını kaybetti. Sağlık çalışanları çıplak elle hastalara müdahale etmek zorunda bırakıldı. Bu durum salgınla mücadelede başarısızlığa yol açtı. Bu nedenle hastalarla temas halinde bulunan ve enfekte olma olasılığı yüksek olan sağlık çalışanlarının tamamına test uygulaması yapılmalı ve sağlık çalışanlarına yönelik koruyucu tedbirler hızla alınmalı.

Türk Tabipler Birliği yeterli miktarda maske, eldiven, önlük, özel kıyafet olmadığını temizlik için dezenfektan stoklarının da azaldığını açıkladı. Sağlık çalışanlarının günlerdir şu talepleri dile getiriyor: Tüm özel hastanelerin kamulaştırılması, yoğun bakım ve acil destek üniteleri ve suni solunum cihazlarının sayısı artırılmalı, sağlık çalışanlarının sayısı artırılmalı ve bunun için de KHK ile atılanlar sağlık emekçileri geri çağrılmalı. Bunlara ek olarak, güvenlik soruşturmasının sonucu beklenmeden sağlık çalışanlarının göreve başlaması sağlanmalı, salgınla mücadele için oluşturulan bilim kurulunda sağlık emekçileri sendikası ve Türk Tabipler Birliği temsilcileri bulunmalı.

İktidarın sağlık çalışanlarının durumlarının iyileştirilmesine ilişkin attığı adımlar ise yetersiz. Hükümet sağlık çalışanlarını alkışlarken, taleplerine kulak tıkamakta. Salgınla mücadele için açıklanan 100 milyar liralık ek pakette şirketlere destek çıkarken, sağlık çalışanlarına destek çıkmadı.

Salgınla mücadelede sağlık çalışanlarını desteklemek, taleplerini yerine getirmek hayati önceliğe sahip. O nedenle, her akşam sağlık çalışanlarını alkışlıyoruz, ama taleplerini de yerine getirilmesini istiyoruz.

MÜCADELENİN İÇİNDEN

Faruk Sevim

HEM VIRÜSE HEM KAPİTALİZME KARŞI İŞÇİLERİN BİRLİĞİ ÖNEMLİ

İnsanlık Covid-19 ile küresel bir savaş veriyor. Henüz herhangi bir ilaç ve aşı söz konusu değil.

Hükümetler peş peşe salgına karşı tedbir paketleri yayınlıyorlar. Bazı ülkelerde testler yaygın ve ücretsiz yapılıyor. İnsanlara karantina için 14 günlük yiyecek, ilaç ve konaklama desteği veriliyor. İşten çıkarmalar yasaklanıyor.

Geçen gün Türkiye hükümeti de virüsle mücadele pa-

ketini açıkladı. İçinden işçilere zırnık çıkmadı. Paketin maddeleri asıl olarak patronları ilgilendiriyor, onların yüzünü güldürmek için hazırlanmış. Yeni krediler veriliyor, sigorta borçları erteleniyor, kısa çalışma ödeneği devreye sokuluyor vs.

Birçok işyerinde korona virüs konusunda tam bir vurdumduymazlık var. Çalışma ve hijyen koşulları virüsle mücadeleye uygun olmadığı halde, sosyal mesafelenme kuralına göre çalışmak mümkün olmadığı halde işyerleri çalışmaya devam ediyorlar. İşçiler yoğun bir şekilde çalışarak hastalanma sıralarını bekliyorlar, hükümet ise durumu sadece seyrediyor.

Hükümet korona ile ilgili yaptığı toplantıya DİSK, KESK ve Türk Tabipler Birliği gibi konuyla doğrudan ilgili sendika ve meslek örgütlerini almadı. Ama bütün işveren örgütleri tam kadro oradaydı.

Hükümetin bütün dışlama girişimlerine karşı Türk Tabipler Birliği sağlık konusunda tüm toplumun en güvendiği

kurum olmaya devam ediyor. Çünkü topluma panik yaymadan gerçekleri açıklıyor. DİSK de işçilerin yaşadığı sorunları ve alınması gereken tedbirleri her gün kamuoyu ile paylaşıyor.

İşten çıkarmalar sürekli devam ediyor, son bir haftada en az 1 milyon kişi işsiz kaldı, bir o kadar insan ücretsiz izne gönderildi. İşçilerin, yoksulların en temel günlük harcamaları için, kira ödemeleri için hükümet tarafından bir çözüm bulunmuş değil. Hükümetin aldığı en önemli tedbir, 65 yaş üzerine sokağa çıkma yasağı, diğer insanlara da "evde kal" çağrısı yapılması. İmkani olan elbette evde kalsın, ama evde kalma imkanı olmayanlar, ekmek parası bulamayanlar ne yapsın, hükümetin bir cevabı yok.

Bu kriz yüzyılın krizi, sendikalara önemli görevler düşüyor. Salgın günlerinde birleşik mücadeleyi örnek, işçilerin tüm düzeylerde birliğini savunmak çok önemli. Kapitalist düzen, işçilere, yoksullara yaşattıklarının hesabını vermeli.

“HEM COVID-19 HEM İKLİM KRİZİ İÇİN: ACIL DURUM İLANI”

Fridays for Future Türkiye ailesinin en sevdiğim özelliklerinden biri her duruma kolaylıkla adapte olabilmemiz. Dünya olarak Covid-19 virüsü sebebiyle çok zorlu bir süreçten geçiyoruz. Fakat aylardır bıkmadan usanmadan söylediğimiz gibi maalesef dünyayı bekleyen daha büyük bir kriz var: iklim krizi. Ama nasıl ki ülkeler Covid-19 için acil durum ilan ettiyse, iklim krizi için de bir acil durum ilanı yapılır ve buna göre önlem alınmaya başlanırsa bu gidişata dur demek hala mümkün. Bu yüzden 3 Nisan için planladığımız 5.küresel iklim grevini dijital ortama taşıyoruz! Çünkü acil durumun ne demek olduğunu şu anda görüyoruz ve bir başka acil durum istemiyoruz. Yanlışlarımızdan ders çıkarmanın, karbon emisyonlarını azaltmanın ve yeşil teknolojilere yatırım yapmanın tam zamanı!

3 Nisan'da planladığımız dijital iklim grevine gene Sıfır Gelecek platformu destek veriyor ve bu destek bizim için her zaman olduğu gibi çok kıymetli. Grevimizi online olarak Zoom uygulaması üzerinden gerçekleştirmeyi planlıyoruz. Bu grevin bir provasını geçtiğimiz cuma, 20 Mart'ta yaptık. 20 Mart dijital grevini FFF ailesi olarak gerçekleştirdik, ellerimizde pankartlarla online olarak buluştuk. Gördük ki mesafeler biz iklim aktivistlerine engel değil. Elbette 3 Nisan'da yalnızca biz bize yapmaya çağız grevi. Bilim insanlarının ve aktivistlerin konuştuğu bir bölümün ardından katılmak isteyen herkesin girebileceği şekilde ayarlamaya çalışıyoruz toplantıyı. Tabi pankartlarımızla ve sloganlarımızla gelmenizi istiyoruz!

20 Mart günü aynı zamanda #BuEvdeİklimGreviVar ve #DijitalİklimGrevi hashtagleriyle sosyal medyada da bir kampanya başlattık. İnsanlar bize desteklerini göstermek için evde iklim grevlerinde kullandıkları pankartlarıyla fotoğraf çektiler ve sosyal medya hesaplarında paylaştılar. FFF International da Greta'nın çağrısıyla her cuma bunu yapıyor ve ardından instagram'da @fff.digital adresinden kolaj halinde dünyanın her tarafından gelen fotoğrafları paylaşıyor. 3 Nisan'da Zoom toplantısıyla beraber bu kampanyaya da devam etmeyi planlıyoruz. Tabi 3 Nisan da daha fazla insanın bu kampanyaya dahil olmasını istiyoruz, çünkü gerçekten greve katılmaktan çok daha basit. 20 Eylül grevimizde yağmuru bahane edenler oldu ama bu sefer hiçbir bahaneleri yok! Desteğinizi göstermeniz için bundan kolayı olamaz. 3 Nisan günü fotoğraflarınızı ve online greve katılımınızı bekliyoruz, biz de Türkiye'den gelen fotoğraflarla bir kolaj yapalım ve gücümüzü, birlikteliğimizi gösterelim.

Biz birer sinekkuşuyuz ve herkes üzerine düşeni yapıncaya kadar durmayacağız!

Selin Gören-Gelecek için Cumalar aktivisti

3 NİSAN'DA GREVDEYİZ!

Hızla eriyen buzullar

Koronavirüsün uçuşlarda, otomobil kullanımında azalmaya, Hindistan'ın kömür ithalatında %14 oranında düşüşe yol açtığı, salgının yarattığı gelişmelerle emisyon miktarlarının azalmasının olumlu bir gelişme olduğu ifade ediliyor. Ama küresel emisyonlarda yaşanacak bu düşüşün kısa süreli olacağı çok açık.

2008 finans krizi de emisyonlar da düşüşe yol açmıştı. Bu ekonomik krize egemenlerin ürettiği çözüm daha fazla fosil yakıtlara yatırım yapmak oldu. Koronavirüsün yarattığı küresel durgunluğa karşı örneğin şimdiden Avrupa için Hava-yolları derneği emisyon azaltım hedefiyle getirilen yeni uçuş vergilerinin ertelenmesini, muafiyetini talep ediyorlar. Ya da Tayyip Erdoğan'ın açıkladığı paket içinde uçuşlardaki KDV oranı %1'e indirilmiş durumda. Ekonomiyi canlandırmak için yenilenebilir enerjilere yatırımların azaltılması, fosil yakıt sektörlerine teşvikler verilmesi ilk elden yapacakları olacak, bu ise iklim krizinde ölümcül safhaya geçiş demek.

Tam anlamıyla yaşamsal bir eylem: 3 Nisan iklim grevi

3 Nisan'da Fridays For Future hareketinin 5. Küresel iklim grevi sokaklarda değil dijital ortamda yapılacak. Egemenlerin aksine kendimizin, başkalarının sağlığını önemseyemediğimiz, ister yaşlı olsun ister genç tek bir kişinin bile hayatını

riske etmek istemediğimiz için bilim insanlarının uyarılarını dikkate alarak fiziksel mesafemizi koruyacağız. Hem koronavirüsünü hem de iklim krizini durdurmak için kapitalist sistemi ortadan kaldırmak gerektiği gerçeği ise her geçen gün daha yaşamsal hale geliyor. Koronavirüsü ile yaşadığımız bu kriz günlerini aşmak için sağlık çalışanları için koruyucu tedbirlerin alınmasını sağlamak, işten çıkartmaların yasaklanmasını ve ücretli izin talebini kazanmak, yaygın test ve ücretsiz-yaygın kamusal sağlık hizmetleri taleplerini dile getirmek, “göçmenlerin hayatları değerlidir” diyerek unutulmalarının önüne geçmektir. Bunun için mahalle mahalle, işyeri işyeri aşağıdan örgütlenmelerimizi güçlendirmemize ve birbirimizle dayanışmamız çok önemli. Korona virüsüne yönelik devletlerin uyguladığı politikalar bir kez daha şunu gösterdi: Onlar açısından ölümlerimizin sayılardan ibaret. Onlar açısından önemli olan işlerin aksamandan devam ediyor olması! 3 Nisan'da sokakta olmayabiliriz. Ama iklim krizinin ve korona gibi salgın hastalıkların önlenmesi için kapitalist üretim sisteminin teşhirini yapmak, tüm canlıların ve insanlığın geleceğinin kolektif mücadelemize ve örgütlenmemize sıkı sıkıya bağlı olduğu anlatmak ve bunun pratiklerini inşa etmek bugün her zamankinden daha önemli.

Nuran Yüce

“DİJİTAL GREVİMİZİ DESTEKLEYİN!”

3 Nisan'da yapacağımız 5'inci Küresel İklim Grevi'ni yeni koronavirüs salgını sebebiyle bu sefer fiziksel olarak sokakta değil, dijital olarak yapma kararı aldık. Aylar önceden Sıfır Gelecek ve Gelecek İçin Cumalar (FFF) ekibi olarak çalışmalara çoktan başlamıştık fakat bir anda koronavirüs sorunu büyüyünce ne yazık ki grevimizi dijitalle taşımak zorunda kaldık.

Aldığımız kararlardan hemen sonra FFF Türkiye ekibi olarak dijital olarak toplantılar yapmaya başladık.20 Mart cuma FFF Türkiye olarak 3 Nisan öncesi yine pankartlarımızla bir dijital strike gerçekleştirdik ve bir arada toplanmamız bu sıkıntılı süreçlerde bize bir motivasyon oldu. Bir araya geldiğimizde, birlikte olduğumuzda ve verdiğimiz emekleri göz önüne aldığımızda bir şeylerin değişebileceğini görüyoruz ve gösteriyoruz. Biz 3 Nisan süreci için çalışıyoruz ve sizler de bu süreçte dijital iklim eylemimize destek olmak için sayfalarımızdan takip edebilir ve yapacaklarımızdan haberdar olabilirsiniz.

Melisa Akkuş-Gelecek için Cumalar

CORONA GÜNLERİNDE İKLİM KRİZİNE KARŞI MÜCADELE

Greta birkaç hafta önce Corona virüsü salgını ile fiziksel olarak kalabalıklar halinde grev yapılamayacağını, bunun yerine dijital grev yapılacağını bildirdi. Dijital Grev uluslararası çapta çoktan başlamış durumda, genel grev günü ise “3 Nisan”. FFF Türkiye olarak biz de Beşiktaş'ta gerçekleştirmeyi planladığımız iklim grevini dijital ortama taşıyoruz.

Peki bu dijital grev nasıl işleyecek? Öncelikle, uluslararası çapta Instagram üzerinden “fffdigital”e insanlığa iklimle ilgili mesajlarınızı pankartlara yazıp pankartlarla birlikte çektiğiniz fotoğrafları, ya da mesajınızı konuşarak iletmek istiyorsanız videoları, gönderebilirsiniz. İşin bu kısmı aslında 3 Nisan'a hazırlık. FFF Türkiye olarak biz ise 3 Nisan'da “Zoom” uygulaması üstünden grevi gerçekleştireceğiz. Greve katılmak isteyen herkes FFF Türkiye'nin instagram hesabından (fridaysforfuture_tr) “Zoom” linkine girip greve katılabilir. Zoom üstünden katılacağınız grevde iklim bilimcilerin de sanal ortamdan verecekleri konferansları dinleyebileceksiniz, aynı şekilde iklim kriziyle alakalı başkaları ile de konuşup uzunca tartışabileceğiniz bir ortam olacak.

Bu zorlu günlere rağmen iklim krizini unutmayarak gündemde tutmak adına herkesi dijital greve bekleriz.

Tibet Şahin-Gelecek için Cumalar

KÜRESEL SALGIN, KÜRESEL İSYAN

Kapitalizm koronavirüsün yarattığı krizi çözemiyor. Birçok yerde doktorlar, hemşireler, market çalışanları ve işçi sınıfının diğer kesimleri, kahramanlıklarıyla toplumları ayakta tutuyor. Hükümetlerin acil tedbir paketleri ise her yerde patronların lehine, onların ekonomik çıkarlarını gözetiyor.

Bu duruma karşı İspanya'dan Hindistan'a, İran'dan ABD'ye birçok ülkede işçiler grevler ve protestolar gerçekleştiriyor. Uluslararası Sosyalist Akım'ın örgütleri de her yerde bu mücadelelerin içinde yer almaya, kapitalizmin teşhirini yaparak insanları sosyalistlere katılmaya çağırıyor.

Güney Kore

Salgının en çok vurduğu ülkelerden biri olan Güney Kore'de mücadele eden İşçi Dayanışması, gazetesini bir süreliğine çıkartmama kararı aldı ve online yayıncılığa ağırlık veriyor. Stantlarını ve toplantılarını da iptal eden Güney Koreli sosyalistlerin salgına ilişkin açıklamasında şu ifadeler yer aldı:

"Covid-19'un yayılması toplumun nasıl işlediğine ışık tutuyor. Kore'de hastalık ödeneği yok. Bu da hükümet "hastaysanız dinlenin" dediğinde bile hasta işçilerin dinlenemeyeceği anlamına geliyor. Şüphelenilen veya teşhis konulmuş tüm vakalarda hastaların evde kalabilmesi için ücretli izin hakkını kazanmamız gerekiyor. Bir işyerinde biri hastalandığı zaman, o işyerinin en az iki hafta kapalı kalması gerekiyor. Ama hükümet, kârları azaltacağı için, şirketlerin geçici olarak kapanmamasını sağlamakta kararlı gözüküyor. Çoğu fabrika ve ofiste işler normalde olduğu gibi sürüyor. Virüsü kapıklar düşünülen işçilere ücret ödenmeden "kendilerini karantinaya almaları" isteniyor. İşçiler arasındaki hoşnutsuzluk artıyor. Hükümet tüm okulların açılmasını üç haftalığına erteledi. Çocukların gidecek yerleri yok, ama ebeveynleri izin alamıyor çünkü aldıklarında onlara maaş ödenmiyor."

İngiltere

İngiltere hükümeti önce "sürü bağışıklığı" yöntemini denemek için hiçbir tedbir almadan günlük hayatı olağan akışında devam ettirmeyi denedi. Bunun felakete sonuçlanacağı anlaşılınca, hükümet karantina tedbirleri almaya başladı. Aşırı sağcı bir hükümet, toplumdaki durum karşısında, işe gidemeyecek işlerin maaşlarının %80'ini karşılama kararı aldı. Ülkede genel karantina durumunun 18 aya yakın sürebileceği konuşuluyor.

Sosyalist İşçi Partisi (SWP) koronavirüse ilişkin yaptığı açıklamada şunları söyledi:

"İngiltere Baş Tıbbi Danışmanı Chris Witty, 'en kötü senaryo' planında, yüzde bir ölüm oranıyla

la ülkenin yüzde sekseninin enfekte olacağını öngördüğünü söyledi. Bu beş yüz binden fazla ölüme denk geliyor.

Şimdi bu gibi duyarsız hesaplamalarla mücadele etmeli. Büyük şirketlerin ve kârın önceliklerini kenara koyup, halka öncelik veren acil önlemlere ihtiyacımız var.

Kitlesel test, enfekte olanları karantina altına almak ve irtibatlı olduklarını takip etmek, gereksiz sosyal etkileşimlerin azaltılması virüsün yayılma oranını hızla düşürebilir.

Temel yön değişimi, şirketler ve piyasa tarafından dikte edilen tüm normal pratiklerden uzaklaşmak olmalıdır. İşin aslı, kapitalizmi askıya almak zorundayız.

Zaruri olmayan bütün üretim ve hizmet faaliyetleri kapatılmalı, kaynaklar koronavirüse karşı gereken toplumsal mücadeleye aktarılmalı.

Hükümeti önlem almaya zorlamalıyız. Fakat neyin elzem olduğu hakkındaki kritik kararlar, halk arasındaki tartışmaların sonucu olmalı. Öz örgütlenme ve dayanışma, bu krizin üstesinden gelebilmemiz için hayati bir önem taşıyor."

Yunanistan

Tüm dünyada yıllardır 21 Mart BM Uluslararası İrk Ayrımcılığına Karşı Mücadele Günü'nde yapılan koordineli eylemlerin en güçlü ayaklarından biri Yunanistan'da oluyordu. İrkçilik karşıtı cephe KEERFA ve onun içinde yer alan Sosyalist İşçi Partisi (SEK) üyeleri 8 ayrı kentte büyük eylemler düzenlemeye hazırlanıyordu. Ancak koronavirüsün yarattığı kriz nedeniyle bu gösteriler iptal edildi.

Fakat SEK üyeleri Atina'da sokağa çıkıp, maskeleriyle ve aralarında yeterli mesafeyi koruyarak stand ve gazete satışı faaliyeti yaptılar. Koronavirüs krizinin yaygınlaşmasından hemen önce, sınırda Türkiye ile birlikte göçmenleri sıkıştıran Yunanistan devletinin politikalarını teşhir ederek, ırkçılığa karşı mücadeleyi büyütme çağrısında bulundular.

İspanya

Krizin en fazla vurduğu ülkelerden biri de İspanya. Burada Marx21 örgütünde mücadele eden devrimci sosyalistler, koronavirüse ilişkin hazırladıkları makalede, ya neoliberalizmin şok doktrininin geçerli olacağı ya da bu krizden antikapitalist bir çıkışın gerçekleşebileceğini hatırlattılar. İnsanların her akşam pencerelerine çıkarak sağlık emekçilerine verdiği desteği hatırlatan Marx21, tepeden müdahalelerle, devletin yasaklarıyla çözüm olamayacağı vurgulandı.

EVDE KAL: PEKİ
AMA KALDIĞIMIZ EV
TEHLİKELİYSE?

Ücretli izin hakkı verilmediği için işe giden milyonlarca kişinin evde kalamaması bir kenara, evde kalmanın kendisi de herkes için keyifli değil. Evde kalmak aile kurumunun dayattığı cinsiyetçi rollerden veya şiddetten koruma sağlamıyor ne yazık ki.

TÜİK'in "İstatistiklerle Kadın 2019" araştırmasına göre, Türkiye'deki 41 milyon kadından 15 ve üzeri yaşta istihdam edilenlerin oranı yüzde 29. Yani milyonlarca kadın ev işleri ve çocuk/yaşlı bakımı kendi omuzlarında olduğu için zaten evde. Ücretsiz bir şekilde evde çalışan kadınların iş yükü "korona günlerinde" artmış durumda. Kocasını ve çocuğu evde olan kadınlar daha çok yemek yapmak zorunda. Bu da doğal olarak daha çok bulaşık, temizlik vb. demek. Yaygın olarak kullanılan ve genellikle en hijyenik olduğu düşünülen temizlik ürünleri korkunç kimyasallar içeriyor. Çamaşır suyu, tuz ruhu, kezzap dışında da çokça kullanılan temizlik ürünleri nedeniyle ciltte gözde yanma, akciğere zarar, zehirlenme hatta ölüm tehlikesi var. Ev daha temiz olsun diye ölen kadınlar var.

Ne yazık ki korona günlerinde evdeki kadınların zamanı daha fazla temizlik yapmakla geçiyor. Çünkü erkekler evde kendilerini misafir zannediyor ve kadınlardan hizmet bekliyor. Uyarılara rağmen, kendisini sokağa atan erkeklerin haberleri mizah unsuru olarak paylaşılsa da aslında bu durum ciddi bir gerçekliği yansıtıyor. Bariyerleri aşmış bankta oturan adamın "evde kalıp çamaşır, bulaşık mı yıkayacağız?" demesi cinsiyetçi iş bölümünün farklı yönlerini yansıtan, özlü bir analiz adeta.

Şiddet

Dünyanın birçok ülkesinde kadınların en önemli sorunu şiddet. Kadınlar en çok ailelerindeki, en yakınlarındaki erkekler tarafından şiddete uğruyor. Kadın cinsiyetlerinin failleri çoğu zaman kocaları, babaları vs. Birçok kadın ve çocuk için ev aynı zamanda şiddet yuvası demek. Aile bireylerinin evde kaldığı süreçte şiddetin artacağını tahmin etmek güç değil. Gidecek bir yerin olmadığı fikri pek çok kadının şiddete katlanmasına yol açıyor. Bu süreçte üretilen ekonomik ve sosyal talepler arasında kadınları koruyucu ve güven veren maddeler de yer almalı. Mahallelerde oluşan dayanışma ağları buna göre organize edilmeli. Her şey rağmen İstanbul Sözleşmesi'nin ve 6284 sayılı yasanın uygulanmasına devam edilmeli. Uzaklaştırma kararları uygulanmalı. Şiddet durumunda kadınların gidebilecekleri, destek alabilecekleri kurumların sayısı artırılmalı, erişilebilir ve güvenli olmalı. Ev ve bakım işleri nedeniyle zaten genelde evde olan kadınlar büyük oranda ekonomik şiddete maruz kalıyor. Zorla ücretsiz izne çıkartılan veya kovulanların yanı sıra çalışmayan kadınlara da ekonomik destek talep edilmeli.

BİZİ ARAYIN,
SOSYALİST İŞÇİ'YE
ULAŞIN!

İstanbul
Kadıköy: 0 533 447 97 09
Şişli: 0 555 637 24 50
Fatih: 0 536 219 63 41
Ankara: 0 535 884 21 22
İzmir: 0 507 555 02 72
Akhisar: 0 544 327 04 45
Antalya: 0 536 335 10 19
Antep: 0 533 627 30 25
Bursa: 0 507 727 50 45
Çanakkale :05324623804
Dersim: 0 543 447 24 15
Edirne: 0 539 429 17 58
Kars: 0 536 696 65 98
Malatya: 0 534 982 59 26
Muğla : 0 539 932 21 17
Samsun: 0 551 450 64 52
Sivas: 0 533 515 28 24
Soma: 0 532 693 70 57
Tekirdağ: 0 533 233 41 50

Z YAYINLARI

HÜKÜMETLER VİRÜSLE DEĞİL GÖÇMENLERLE SAVAŞIYOR

Pazarkule'den Yunanistan sınırına yürüyen göçmenler.

MELİKE İŞİK

Geçtiğimiz günlerde Avrupa'ya geçerek daha iyi bir hayat kurma umuduyla sınırdan geçirdikleri zorlu günlerin ardından göçmenlerin büyük bir kısmı otobüslerle yeniden İstanbul'a getirildi. Bu esnada koronavirüsün Türkiye'de de gitgide artmasıyla virüs tüm gündemin odağı haline geldi. Bununla birlikte göçmenlerin hayatları ve hakları geri planda kaldı. Oysa virüsün yayılmasıyla göçmenlerin durumu daha da kritikleşmiş durumda. Koronavirüsle beraber zaten yoksullukla mücadele eden, ırkçı saldırıların hedefinde olan göçmenler için yeni bir tehlike daha ortaya çıktı. Virüsle mücadele, insanların hayatını tehlikeye atan bir başka bu kez toplumsal virüsle, ırkçılıkla mücadeleyi ertelemeyi gerektirmez. Aksine tam da virüs sebebiyle bugün göçmen hakları için mücadele etmek daha acildir. Koronavirüs krizi, sağlık hizmetlerinden faydalanma gibi temel hakların göçmenler için taşıdığı önemi bir kez daha bir gösterdi.

Göçmen kamplarında hijyen koşulları öyle kötü durumda ki kamplar virüs salgını için "ideal yayılma alanı" olarak görülüyor. Herkese salgından korunmak ve yaymamak adına kendini izole etmesi söylenirken göçmenlerin kendini izole edebileceği bir alan bulunmuyor. Türkiye'de olduğu gibi dünyanın her yerinde göçmenler virüse ve her türlü hastalığa karşı en savunmasız grup.

Virüsle değil göçmenlerle savaşıyorlar

Fransa'da olağanüstü hâl ve sokağa çıkma yasağı ilan edilmesine rağmen göçmenlerin çadırlarıyla Paris sokaklarında kalmaktan başka bir şansları yok. Bunun üstüne sanki çadırlarda kalmalarına sebep olan hükümet değil de kendileriymiş gibi virüsü yaymakla suçlanıyor, ırkçı tepkilerle karşılaşıyorlar. Sokağa çıkma yasağının her ne kadar toplumun sağlığını korumak için getirildiği söylenece

göçmenlerin sağlığını koruyamadığı, hatta onları daha da savunmasız hale getirdiği kesin.

Yunan göçmen hakları savunucuları, Yunan Hükümeti'nin devlet hastanelerinde virüs için gerekli uygulamaları yerine getirmeyi reddederken göçmenleri "kontrol altına almak için" binlerce polisi görevlendirdiğine dikkat çekerek hükümetin koronavirüsten ziyade göçmenlerle savaştığını ifade ediyor. Göçmenlere yapılan müdahaleler koronavirüs tehlikesiyle daha da meşrulaşmış halde.

Virüs-yoksulluk-ırkçılık

Göçmenlerin durumu dünyanın her yerinde bu şartlarda. Hem virüsten hem yoksulluktan hem de ırkçılıktan dolayı tehdit altındalar. Birçoğu virüs hakkında yeterince bilgilendirilmiyor, hijyen koşulları sağlanmıyor ve onlara kalabalık içinde yaşamaktan başka bir şans bırakılmıyor.

Otoriteler sık sık evde kalmaya vurgu yaparken tıpkı diğer işçiler gibi göçmen işçiler de çalışmak zorunda. Virüsün sınıf ya da millet tanımadığına dair yaygın bir kanı var iken

her gün işe gitmek zorunda olan işçiler, göçmen kamplarında "sosyal mesafe" şansı olmadan hayatta kalmaya çalışan, kalacak bir yeri olmadığı için sokağa çıkma yasağına rağmen sokakta yatmak zorunda olan göçmenler, bunun hiç de böyle olmadığını gösteriyor.

Virüsün kendisi millet ya da sınıf ayırmıyor olsa da hükümetler ayırıyor ve hükümetlerin göçmen karşıtı politikaları sonucunda virüs en savunmasız olanı, en yoksulu vuruyor. ırkçılar da virüsten faydalanarak ayrımcılığı meşrulaştırmaya çalışıyor, kimileri virüs onların ülkesinde çıktığı için Çinlileri, kimisi yatacak başka bir yeri olmadığı için sokakta kalan göçmeni suçluyor. Bu suçlamalar, ırkçı olmasının yanı sıra kapitalizmin suçlarının örtülmesine, bu suçların yine onların mağduru olan belirli bir gruba isnat edilmesine sebep oluyor. Virüs krizinin bu boyutlara ulaşmasının sebebi ne göçmenler ne de Çinliler, asıl suç insan sağlığını ve göçmenlerin temel haklarını ger plana atarak yalnızca kâr odaklı çalışan kapitalizm. Virüsle başa çıkmak istiyorsak kapitalizmin suçlarının göçmenlere yüklenmemesi için mücadele etmemiz şart.

PARASIZ SAĞLIK HİZMETİ HAKTIR

Göçmenler yakın zamana kadar temel ve acil sağlık hizmetlerinden ücretsiz yararlanıyorlardı, tedavi ve ilaçlar için hasta katılım payı ödemiyorlardı. Fakat Aralık 2019'da çıkan bir kanun ile temel sağlık hizmetlerinden yararlanabilmesi için ilaç ve muayene katkı payı ödemesi hükme bağlandı. Artık göçmenler sadece kayıtlı oldukları şehirlerde sağlık hizmeti alabiliyorlar. İşleri ya da aileleri sebebiyle kayıtlı olduğu şehrin dışında yaşayan göçmenler en temel sağlık hizmetlerine ulaşamıyorlar. Tüm göçmenler ikametgâhları neresi olursa olsun tüm sağlık hizmetlerinden ücretsiz faydalanabilmelidir.

Virüsle beraber sınırdaki kamplarda bulunan göçmenler için su, gıda ve hijyen maddelerinin sağlanmasının ne derece önemli olduğu artık açıktır. Bununla birlikte göçmenler kendi dillerinde virüsle ilgili bilgilendirilmelidir. Tüm göçmen kamplarında virüse karşı gerekli önlemleri almalı, göçmenlerin sağlığının teminatı için uzman sağlık ekipleri görevlendirilmelidir.